

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Jorgos Hatzikelis

Kauhusarjojen introjen analyysi

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Medianomi

Viestinnän koulutusohjelma

Opinnäytetyö

20.4.2018

Tekijä(t) Otsikko	Jorgos Hatzikelis Kauhusarjojen introjen analyysi
Sivumäärä Aika	42 sivua + 2 liitettä 20.4.2018
Tutkinto	Medianomi
Koulutusohjelma	Viestinnän tutkinto-ohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Graafinen suunnittelu
Ohjaaja(t)	Lehtori Jaakko Ruuttunen
<p>Opinnäytetyössä käsitellään 2010 jälkeen julkaistujen kauhusarjojen introja ja tarkastellaan niiden ominaisuuksia. Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää mistä ominaisuuksista intro koostuvat ja mikä tekee hyvän intron.</p> <p>Teoriaosuudessa ensin määritellään intro ja sen tarkoituksen. Tämän jälkeen avataan kauhun historiaa ja lajityyppiä televisiosarjoissa. Ominaisuuksista luodun taulukon avulla analysoidaan introjen kerrontaa, liikettä, typografiaa, visuaalista tyyliä, musiikkia ja ääniefektejä. Aineistoina on käytetty elokuva-alan kirjallisuutta ja internetistä löydettyjä kauhusarjoja koskevia artikkeleita. Teoriaosuuden lopussa on yhteenveto hyvän intron ominaisuuksista.</p> <p>Opinnäytetyön toiminnallista osiota edustaa projekti kuvitteellisesta suomalaisesta kauhusarjan introsta. Projektissa on käytetty hyödyksi ominaisuuksia ja sääntöjä analysoiduista introista ja niiden perusteella on luotu kuvitteellinen intro. Lopuksi käydään läpi projektin vaiheita ja lopputulosta.</p> <p>Työ sisältää paljon introjen ominaisuuksien avaamista. Näille on parhaimman mukaan yritetty löytää selityksiä kirjallisuudesta, mutta osa ominaisuuksien selityksistä on kirjoittajan omaa pohdintaa. Opinnäytetyöstä on hyötyä graafisille suunnittelijoille, elokuva-alan opiskelijoille sekä kauhusta kiinnostuneille. Kerättyjä ominaisuuksia voidaan hyödyntää myös pelisuunnittelussa. Opinnäytteen tuloksia voidaan hyödyntää muissa tutkielmissa, jotka käsittelevät kauhun lajityyppiä.</p>	
Avainsanat	Kauhu, intro, lajityyppi, televisiosarja, viihde

Author(s) Title	Jorgos Hatzikelis Analyzing the Title Sequence of Horror TV-Series
Number of Pages Date	42 pages + 2 appendices 20 April 2018
Degree	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme	Media
Specialisation option	Graphic Design
Instructor(s)	Jaakko Ruuttunen, Senior Lecturer
<p>This thesis discusses the title sequences of the horror series on television published after 2010 and looks at their features. The purpose of the thesis is to find out what features the title sequence consists of and what makes a good title sequence.</p> <p>First, the title sequence and its purpose is defined in the theoretical part. Then follows the investigation of the history and genre of horror in television series. The title sequences are analyzed on narration, motion, typography, visual style, music, and sound effects with charts created about the features of horror titles. Film literature and articles on horror series on the Internet are used as source material. The characteristics of a good a intro are summarized at the end of the theoretical part.</p> <p>The practical part of the thesis is represented by a project on a fictional Finnish horror show title sequence. The collected features and rules are used to create the title sequence. The outcome and the quality is summarized at the end of the thesis.</p> <p>This thesis includes many explanations for the title sequence features. Efforts were made to find explanations from literature and online but some of the explanations of the features are the author's own reflection. Findings on the features and styles of television horror are useful for graphic designers, film students and people interested in horror. The collected information and features can also be utilized in game design. These findings are beneficial for further studies on horror as a genre, horror in popular culture and their design in the film industry.</p>	
Keywords	Horror, intro, title sequence, genre, television series, entertainment

Sisällys

1	Johdanto	2
2	Intron määritelmä	3
2.1	Intron ominaisuudet	3
2.2	Intron käyttö sarjoissa	4
3	Kauhu televisiosarjoissa	6
4	Kauhusarjan intron analyysi	12
4.1	Yleisimmät ominaisuudet	12
4.2	Kerronta ja liike	13
4.3	Typografia	16
4.4	Visuaalinen tyyli	18
4.5	Tunnusmusiikki ja erikoistehosteet	22
5	Neijän sarjan ominaisuudet tarkastelussa	23
5.1	Valitut sarjat	24
5.2	American Horror Story	25
5.3	Dark	26
5.4	Hemlock Grove	28
5.5	Penny Dreadful	32
5.6	Ohjeet laadukkaaseen introon	33
6	Suomikauhua - oman intron prosessi	34
6.1	Hyvän intron ominaisuudet koottuna	35
6.2	Työprosessi ja lopputulos	37
7	Yhteenveto	38
	Lähteet	40
	Liite 1 - Sarjojen ominaisuudet	1
	Liite 2 - Sarjataulukko	1

1 Johdanto

Tämä opinnäytetyö käsittelee 2010-luvun jälkeen ilmestyneiden kauhusarjojen alkuosiota eli introa. Ensiksi täsmennän mitä tarkoitan introlla ja kerron niiden ominaisuuksista sekä tavoitteista. Määrittelen mitä kauhu on lajityyppinä, sen rooli televisiosarjoissa sekä millaista materiaalia tuotetaan televisiosarjojen introihin kauhulajityypin keinoilla. Luon taulukon, johon kerään 20 valitsemani intron ominaisuuksia ja tehokkeinoja.

Havainnoin kauhusarjojen introja, koska kauhu lajityyppinä on minulle mieluisin televisioviihteen muoto. Laittaessani television päälle, käytän suuren osan ajastani suoratoistopalveluissa kuten Netflix, HBO ja Viaplay. Näiden palveluiden suosio perustuu siihen, että katsoja saa valita mitä katsoo ja milloin. Nykyään ei tarvitse katsoa ohjelmaopasta ja suunnitella katselevansa tiettyyn aikaan ohjelmia. Myös keskustelut, joita olen käynyt televisiosarjoista, liittyvät toisinaan myös introihin. Hyvänä esimerkkinä on *Stranger Things* -sarjan intro, joka on hyvin yksinkertainen, eikä siinä ole minkäänlaista kuvastoa otettu jaksoista. Silti *Stranger Things* intro saa aikaan keskustelua ja ihailua. Intro on hyvin tehtynä tukeva osa sarjan kokonaisuutta.

Tarkastelen introja myös sen vuoksi, koska olen mieltynyt liikkuvan grafiikan luomiseen ja editoimiseen. Tutkinnossani oli kurseja, joissa käytiin läpi liikegrafiikan eli motion grafiikan perusteita, jotka herättivät minussa suuren mielenkiinnon liikegrafiikkaan. Kurssien jälkeen olen itsenäisesti tutustunut edistyneempiin tekniikoihin ja se on vahvistanut kiinnostustani videoiden työstämiseen media-alalla.

Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää mikä tekee hyvän intron. Avaan neljän eri kauhulajityypin sarjan introt ja listaan niiden ominaisuudet. Kuvailen sarjojen kuvamateriaalia ja etsin niistä yksityiskohtia. Valitsin sarjat *American Horror Story*, *Dark*, *Hemlock Grove* ja *Penny Dreadful*, koska niissä introt ovat pitkiä, kestäen 48 sekunnista yli puoleentoista minuuttiin.

Opinnäytetyön toiminnallisessa osiossa luon kuvitteellisen intron suomalaiseen kauhusarjaan. Käytän hyväksi tietoja, joita saan katsotuista sarjoista ja käytän valitsemiani suosittuja ominaisuuksia ja tyylejä luodakseni intron. Kerron oman intron ideoinnista sekä prosessista.

Tässä opinnäytetyössä puhun sarjoista eli ryhmästä episodeja, jotka muodostavat tuotantokauden ja jota näytetään televisiossa tai suoratoistopalveluissa. Kun puhun sarjasta, tarkoitan sillä kauhulajityypin sarjaa, ellei toisin mainita.

2 Intron määritelmä

Tähän olen listannut sarjat, joiden introit olen tätä opinnäytetyötä varten katsonut: American Horror Story, Channel Zero: Butcher's Block, Crazyhead, Dark, Dead of Summer, Fear the Walking Dead, Hannibal, Helsing, Hemlock Grove, Outcast, Penny Dreadful, Santa Clarita Diet, Scream Queens, Slasher, Stranger Things, Supernatural, The Exorcist, The Mist, The Walking Dead ja Z-Nation.

2.1 Intron ominaisuudet

Intro on filmeissä ja televisiosarjoissa esiintyvä lyhytkestoinen osio, jossa esitellään sarjan nimi, kuvastoa sarjasta sekä tuotantoryhmää kuten näyttelijöitä, tuottajia ja ohjaaja. Kokonaisuuteen kuuluu myös sarjan tunnusmusiikki tai sen puutteessa, jokin ääniefekti tai äänimaisemaa. Intron kesto vaihtelee suuresti ja voi olla muutamasta sekunnista jopa minuuttiin. Intro sijoitetaan yleisesti ohjelman alkuun. Tässä vaiheessa katsojan mielenkiinto on herännyt tarpeeksi, että katsoja jää seuraamaan loput jaksosta. Intron taustamusiiikki, tekstien grafiikka ja tausta vahvistavat katsojan odotuksia ja johdattavat tulevaan (Bacon 2004, 100).

Käytän intro-nimitystä tässä opinnäytetyössä, koska se on yleisesti ymmärrettävä nimi asioiden alulle ja sitä käytetään muissa löytämissäni julkaisuissa. Siitä käytetään monia eri nimityksiä, kuten alkutekstit, alkutunnus, alkutunnari, tunnari ja intro. Englannin kielessä käytetään termejä title sequence, opening sequence, opening titles, opening credits, intro ja opening montage. (Mikkonen 2015, 8.)

Intro sisältää aina sarjan tunnuksen eli nimen. Intro saattaa sisältää myös luojien, käsikirjoittajien, näyttelijöiden tai tuotantoyhtiön nimen. Mitä pitempi intro, sitä enemmän siihen on laitettu tekijöiden tietoja. Lyhyimmissä introissa näkyy vain sarjan tunnus ja tekijöiden nimiä saattaa tulla jakson alussa ensimmäisten kohtausten aikana. Tarkempia ominaisuuksia, kuten toistuvia esineitä, kuvauskohteita, värejä ja kerrontatapoja listataan luvussa 4.

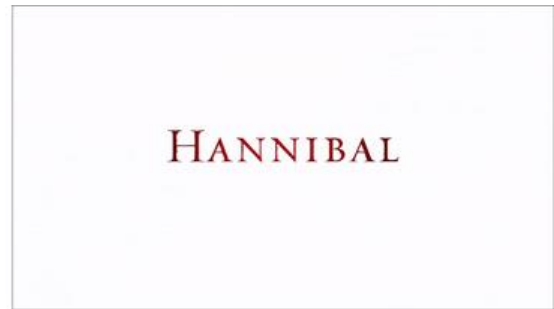
2.2 Intron käyttö sarjoissa

Televisiosarjoissa intro alkaa viiden minuutin sisällä jakson alkamisesta. Tämä on yksi tapa, jolla sarjan tekijät voivat luoda jännitteen heti jakson ensimetreillä. Yleisin tapa kauhusarjoissa on aluksi näyttää kohtaus, jossa katsojan mielenkiinto napataan verisellä ja järkyttävällä tapahtumalla. Intro alkaa heti tapahtuman jälkeen pysäyttäen tarinan ja antaen katsojan odottaa. Tämä tekniikka on hyvin yleinen elokuvissa ja sarjoissa lajityypistä riippumatta, mutta muissa sarjoissa on omalle lajityypilleen sopiva kohtaus. Seuraava kohtaus alkaa heti kun intro on ohi. Tämän kohtauksen sijainti on yleisesti eri kuin introa edeltävä kohtaus. Poikkeuksena on sarjat, joissa on lainvalvoja ja tutkijoita, jotka käyvät läpi intron jälkeen samaista murhapaikkaa.

Tämä introlle varattu aika on mielestäni tärkeä sarjan mielenkiintoisuuden kannalta. Joni Mikkonen on opinnäytetyössään *Intron vaikutus televisio-ohjelman katsojan odo- tuksiin* haastatellut suomalaisten matkailusarjojen tekijöitä, jotka sanovat tyhjentävästi, että hyvin tehdyllä introlla voidaan ohjata katsoja oikeaan tunnetilaan. Asiantuntijat antavat myös painoa intron tunnusmusiikille verratessaan sitä mainosjingleen, joka jää soimaan päähän tarttuvasti. (Mikkonen 2015). Olen samaa mieltä, että intro antaa katsojalle tunteita tulevaa ohjelmaa kohtaan. Tunnusmusiikkia vahvistaa tunteita ja on joissain sarjoissa muistettavampi kuin itse kuvamateriaali.

Suoratoistopalveluiden myötä on tullut käsite *binge* eli monen jakson katsominen putkeen, yleensä noin 2-6 jaksoa (Wikipedia 2018). Suoratoistopalveluissa voi aloittaa sarjan katsomisen ensimmäisestä jaksosta, eikä palvelu pysäytä jaksojen pyörittämistä. Tuntien päästä palvelu pysäyttää jaksot ja pyytää vahvistusta aloittaakseen uudestaan. Koska ihmiset katsovat paljon sarjaa yhtäjaksoisesti, suoratoistopalveluiden ominaisuuksiin kuuluu nykyään *skip intro* eli intron ohitus .nappi. Osa sarjoista, kuten Penny Dreadful, ohittaa intron automaattisesti. Tämä ohitus on mielestäni harmillinen lisäys, mutta ymmärrän sen vievän aikaa varsinaiselta katsomiselta, jos introa ei kiinnostanut katsoa tai se on yksinkertaisesti huono.

Katsoin 20 introa opinnäytettä varten. Katsomistani introista yksitoista, eli yli puolet, oli lyhyitä eli 20 sekuntia tai alle. Intro on yleisesti jaksossa heti alussa tai hetki alun jälkeen, mutta muutama tarkastelemistani sarjoista sulauttaa sarjan nimen käynnissä olevan kohtauksen päälle. Näistä esimerkkeinä ovat Hannibal-sarjan ensimmäisen tuotantokauden ensimmäinen jakso kuviossa 1 ja Channel Zeron kolmannen kauden ensimmäinen jakso kuviossa 2.

Kuvio 1. Kuvakaappaus Hannibal sarjan pilottijaksosta.

Kuvio 2. Kuvakaappaus Channel Zero: Butcher's Blockin ensimmäisestä jaksosta.

Hannibal-sarjan intro on muutettu seuraavassa jaksossa varsinaiseksi introksi. Jaksossa on oma osuus introlle ja logosta on poistunut alla olevat viivat. Tämä havainnollistetaan kuviossa 1. Hannibalin ensimmäisen jakson logon erilaisuus selittyy sillä, että se on pilottijakso. Pilottijakso on esittelyluontoinen jakso, jolla pyritään saamaan tuottajat sekä yleisö kiinnostumaan sarjasta (Wikipedia 2017). Sama vaihdos tapahtuu The Exorcist -sarjan ensimmäisessä ja toisessa jaksossa, joka käy ilmi kuviosta 3.

Kuvio 3. Kuvakaappaus The Exorcist -sarjan ensimmäisen ja toisen introjen vaihdoksesta.

En ole perehtynyt tarpeeksi sarjojen tuotantoon, että voisin kertoa varmuudella miksi introt eivät ole graafisesti samanlaisia heti ensimmäisestä jaksosta lähtien. Oletan kuitenkin, että kyseessä on pilottijakson kokeilusta ennen varsinaista myyntiä tai julkaisua suoratoistopalveluun tai tv-kanavalle. Varsinaisen intron olisi kuitenkin voinut liittää jälkikäteen ensimmäisten jaksosten alkuun, joten ihmettelen miksei tätä ratkaisua ole tehty. Mielestäni yhdenmukaisten introjen lisäys viiden minuutin sisään auttaisi sarjan tuotemerkkiä ja tunnistettavuutta.

3 Kauhu televisiosarjoissa

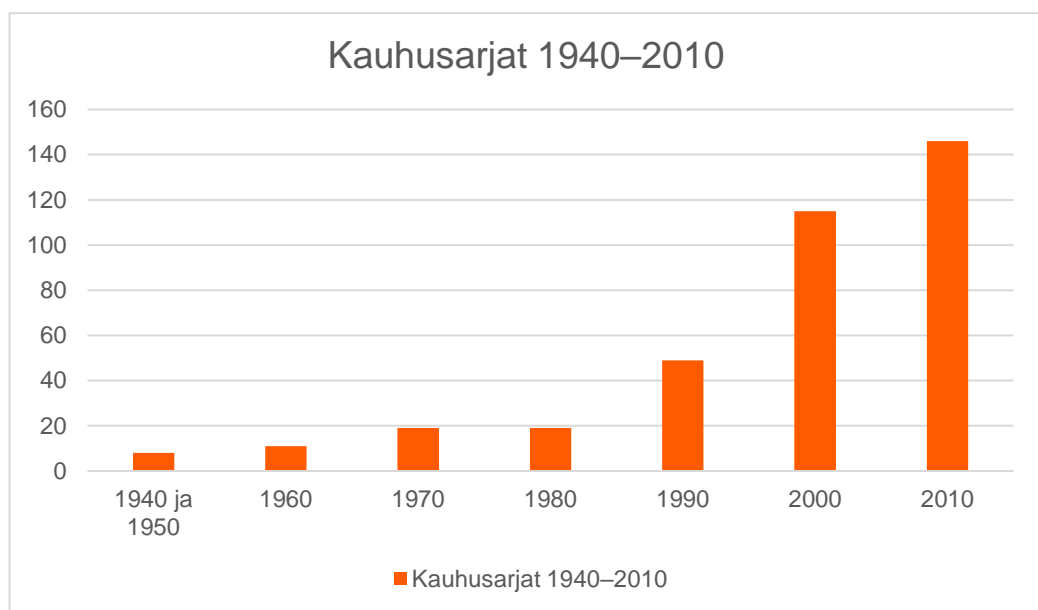
Kaikki lukemani aineisto kertoo kauhusta elokuvissa. En löytänyt mitään aineistoa, joka kertoisi juuri televisiosarjojen kauhusta. Päädyin kuitenkin käyttämään näitä aineistoja lähteinä, koska ne pätevät televisiosarjoihin muutamia eroavaisuuksia lukuun ottamatta. Elokuvan tarina tiivistetään muutaman tunnin pituiseen teokseen kun taas sarjoissa yhden tarinan kertomiseen käytetään yksi tai useampi kausi. Kaksi jaksoa saattaa olla jo yhden elokuvan pituinen, joten sarjoihin mahtuu paljon enemmän tapahtumia ja käänteitä kuin elokuvaan. Luvussa 2 kuvaillut intron säännöt ja ominaisuudet pätevät yhtä lailla elokuvien introihin.

Televisiossa näytettävät kauhusarjat alkoivat 1940-luvulla. Tätä ennen kauhua saattoi kuulla radiosta erilaisissa kuunnelmissa. Ensimmäinen kauhusarja olikin kuunnelmasta televisiosarjaksi muunnettu *Lights Out*. Seuraavalla vuosikymmenellä kauhusarjat ponnahtivat varsinaisesti käyntiin. Silloin alkoi kuuluisat ja pitkään jatkuvat sarjat kuten *Alfred Hitchcock Presents* ja *The Twilight Zone*. Useimmat sarjoista olivat antologioita eli jokaisessa jaksossa tai kaudessa esitettiin oma tarinansa. Sarjat olivat kokoelmia haamutarinoita tai mysteereitä. Jos sarjat sisälsivät pitemmän tarinan, ne olivat enem-

mänkin kauhukomedioita kuten *The Addams Family* ja *The Munsters*. (Wikipedia 2018a.)

Alla on taulukko kauhusarjojen yleistymisestä, joka käy ilmi taulukossa 1. Internetin laajin elokuvatietokanta Internet Movie Database, eli IMDb, oli paras lähde etsiessäni tietoja ensimmäisistä televisiossa näytetyistä kauhusarjoista. Löysin lähemmäs 2000 sarjaa listattuna, joka oli liian suuri määrä tätä opinnäytettä varten. Päätin ottaa Wikipedian lyhyemmän listauksen kauhuelokuvista.

Taulukko 1. Kauhusarjojen yleistyminen (Wikipedia 2018b).

Kauhusarjojen yleistymiseen vaikutti vahvasti kauhuelokuvat. Nämä kaksi kulkevat käsikädessä yhdessä edustaen kauhun kasvua tähän päivään asti. Hirviöelokuvat olivat Universal Studiosin suosituin tavaramerkki 1930–1940 luvuilla. Studio hallitsi tätä lajityyppiä vahvasti vuosikymmeniä kauhuelokuvilla kuten *Suuren oopperan kummitus*, *Notre Damen kellonsoittaja*, *Frankestein*, *Dracula*, *Muumio* ja *Näkymätön mies* (Kuvio 4). Carl Laemmlen perustama Universal Studio kokeili kaikkia yhdistelmiä ihmisten ja hirviöiden, elävien ja kuolleiden välillä. Nämä klassikot ja muut lajityypin hirviöelokuvat kuitenkin kulutettiin loppuun jo 1940-luvun lopussa. Kauhuelokuva ei enää kiinnostanut ihmisiä, joten Universal Studios teki niin sanotun uudelleenlajitumisen. Vuonna 1954 julkaistu *Mustan laguunin hirviön* lajityyppi muutettiin tieteiselokuvaksi. Tämä lajityyppi oli alkanut saada suurta suosiota 1950-luvulla. Universal Studiosin aikaisempia kauhuelokuvia alettiin myös mainostamaan tieteiselokuvina ja kauhuelokuvat saivat uutta

ponnetta. (Altman 1999, 106.) Kauhuelokuvien myötä myös kauhusarjat saivat lisää asemaa television maailmassa.

Kuvio 4. Kuvakaappauksia 1920–1930 lukujen kauhuelokuvista. Yläriivi: Suuren oopperan kummitus (1925) ja Notre Damen kellonsoittaja (1923). Alarivi: Frankenstein (1931) ja Dracula (1931).

Kauhun lajityypin on tarkoitus olla pelottavaa, shokeeraavaa ja usein väkivaltaisella kuvastolla väritettyä. Schepelern kuvailee kauhua lajityyppinä, joka pyrkii herättämään yleisössä kauhun ja pelon tunteita käyttäen sellaisia tapahtumakulkuja, jotka käsittelevät makaabereja, morbideja, verisiä, rikollisia ja mahdollisesti mielikuvituksellisia asioita, ja kerrontatapaa, joka painottaa jännitystä, yllätyksiä ja kauhutehosteita (Schepelern 1986a, 16). Schepelernin mainitsee artikkelissaan myös Dorothy L. Sayersin, joka laati kauhukertomuksille järjestelmän, jota voidaan soveltaa myös elokuvaan (Schepelern 1986b, 38). Huomionarvoista on, että Sayersin järjestelmä on vuodelta 1929, mutta hyvin pätevä vielä lähemmäs 90 vuoden päästä.

Makrokosmos (kertomukset yliluonnollisesta)

- 1) Kertomukset aaveista ja kummittelusta
- 2) Maagiset kertomukset – noituus, vampyyrit, Frankenstein-teema, riivatut ja elävät kuolleet, kohtalo ja tuomio
- 3) Kertomukset painajaisista ja mielen rajatiloista.

Mikrokosmos (kertomukset inhimillisestä ja epäinhimillisestä):

- 1) Kertomukset sairauksista ja hulluudesta
- 2) Kertomukset verestä ja julmuudesta.

Ennen kuin olin löytänyt Schepelernin viittaaman Sayersin järjestelmän makrokosmoksista ja mikrokosmoksista, olin jakanut kauhun myös kahteen karkeaan lajityyppiin: realistiseen ja yliluonnolliseen kauhuun. Realistisella kauhulla tarkoitan ihmisten jokapäiväistä elämää ja kanssakäymistä, johon kuuluu rikokset, hulluus ja arkiset vastoinkäymiset. Realistisessa kauhussa esitetään paljon moraalisesti arveluttavia tapahtumia, joissa katsojaa pyritetään tunteista toiseen. Yliluonnolliseen kategoriaan sijoitan tieteelliset kokeet, elämän ja kuoleman rajamailla liikkuminen, epäluonnolliset pedot sekä selittämättömät vaarat. Työn kannalta oli hyvä löytää Sayersin tarkempi järjestelmä tueksi. Olen merkinnyt sarjataulukkoon (Liite 1) kumpaan Sayersin kosmokseen sarja kuuluu.

Taulukko 2. Kauhutarjojen alalajit nykypäivänä (Wikipedia 2018).

Alalaji	Katsotut sarjat
body horror	Penny Dreadful, American Horror Story, Channel Zero
draama	Hannibal, Outcast, Dark
goottinen	Penny Dreadful
komedial	Crazyhead
post-apokalyptinen	The Walking Dead, Fear the Walking Dead, Z Nation
psykologinen	Hannibal, Dark
road movie	Supernatural, The Walking Dead
science fiction	Stranger Things
slasher/splatter	Slasher
teinikauhu	Scream Queens, Slasher, Dead of Summer
toiminta	The Walking Dead, Z Nation
vampyyri	Van Helsing, Penny Dreadful
yliluonnollinen	Supernatural, American Horror Story
zombie	The Walking Dead, Fear the Walking Dead, Z Nation

Kauhun tarkoitus on haastaa ja näyttää jotain fantastista. Trillerit luovat epäluottamusta hahmoihin ja draamat tarvitsevat aina jonkin uhrautumisen (Anderson & Anderson 2007a, 127). Odotan kauhulta haastetta, kun aloitan sen katsomisen, ja uskon, että useimmat kauhun fanit etsivät myös. Jokin tarina voi olla vaikeaa katsottavaa, mikäli se pohjautuu realistiseen tilanteeseen, kuten perheväkivaltaan tai kidnappaukseen. Realistisella tilanteella tarkoitan jaksoa tai kohtausta, johon ei liity mitään yliluonnollista.

Mikään suurempi voima tai hirviö ei pelasta tilannetta, vaan kuvattu tilanne on arkisten ihmisten ongelmia, joista voisi lukea sanomalehdestä. Tällainen tosin saattaa nojata jo trillerin puolelle eli jännityksen lajityyppiin. Luomassani sarjataulukossa (Liite 1) käy ilmi, että trilleri ja kauhu ovat lähellä toisiaan. Olen sitä mieltä, että trilleri on automaattisesti osana kauhua, mutta kauhun ei tarvitse sisältyä suoraan trilleriin. Jännityssarja toimii hyvin ilman kauhua, mutta kauhusarja ilman jännitystä olisi hyvin tylsä. Trillerin tarkoitus on luoda ja ylläpitää jännitystä, kun taas kauhu haluaa shokeerata ja kaivella katsojan pelkoja syvemmin kerronnan ja kuvaston avulla. Kauhu on vakava tunteellinen haaste. (Anderson & Anderson 2007b, 129).

Suurin osa sarjoista opinnäytetyön sarjoista on tuotettu Yhdysvalloissa. Bordwell ja Thompson esittävät, että 1970-luvulla syntyneet perheisiin tarkennetut kauhuelokuvat, kuten *Manaaja* ja *Poltergeist*, ovat nousseet esiin huolesta rikkinäisistä perheistä (Bordwell & Thompson 2013, 344). American Horror Storyn tuotantokausi on juuri tätä aihetta käsittelevä. Harmonien perheessä on tapahtunut pettämistä ja hylkäämistä. Rikkinäinen perhe teemana on erittäin ajankohtainen nykyajan kauhussa. *Kun hirviöt heräävät* kirjassa Robin Wood sanoo, Hitchcockin *Psychon* menestys aloitti suuntauksen, joka tunnustaa kauhun lähteet amerikkalaisessa, tutussa ympäristössä ja yhteiskunnassa (Kinisjärvi & Lukkarila 1986a, 60). Tarkasteltuani introja olen tietenkin myös tutustunut sarjoihin, ja jos en ole ehtinyt katsomaan sarjaa pitemmälle, olen etsinyt verkosta tietoa juonesta. Vain yhdessä sarjassa on hyvinvoiva perhe heti alkuasetelmassa. Wood kertookin, että perheen aseman muuttuminen kauhuelokuvissa on eräs keskeisistä teeseistä (Kinisjärvi & Lukkarila 1986b, 57).

Kun hirviöt heräävät -kirjassa esitetään myös 1960-luvulla vakiintuneet uudenlaiset kauhuelokuvan motiivit. Hirviö voi olla psykopaatti tai skitsofreenikko, kuten *Psychossa* (Kuvio 5). Okkultistiset elokuvat, joissa esiintyy satanismia ja riivaajia. Näistä esimerkeinä on *Rosemary painajainen* ja *Manaaja*. Viimeisenä motiivina on kannibalismi, joista nykypäivän zombie-sarjat ottavat vieläkin vahvasti mallia. Tätä edustaa George A. Romeron *Night of the Living Dead*. (Kinisjärvi & Lukkarila 1986c, 56).

Kuvio 5. Kuvakaappauksia 1960–1970 lukujen kauhuelokuvista. Psycho (1960), Rosemaryn painajainen (1968), Manaaja (1973) ja Night of the Living Dead (1968).

Tässä luvussa mainitut teokset toimivat pohjana modernille kauhulle. Samoja teemoja ja motiiveja käytetään usein ja monipuolisemmin, jotta kauhun lajityyppi pysyisi tuoreena. Katsojille halutaan tehdä vahva tunnekokemus ja pysyvä pelon tai iljettyksen olotila. Moderni kauhusarja laittaa yhteen alalajityyppejä ja luo uusia ideoita. Supernaturalissa kaksi veljestä matkaa demoneita metsästäen on sekoitus kauhua, okkultismia sekä kaverus- tai road-elokuvaa. Tämä yhdistelmä pitää sarjan kepeänä veljesten käydessä läpi kokemuksia tien päällä, mutta kauhu ja jännitys pysyy läsnä.

Hannibalissa on psykoottinen sarjamurhaaja yhtenä päähahmona. Useissa kohtauksissa kannibalismistaan tunnettu tohtori Lecter valmistaa ylellisiä illallisia sarjan muille hahmoille, jotka ovat autuaan tietämättömiä syödessään Hannibalin uhreja. Sarjassa yhdistyy psykoottinen murhaaja, kannibalismi ja psykologinen trilleri. Kannibalismi esitetään taidokkaan vihjailevasti, mikä on täysin päinvastaista verrattuna esimerkiksi zombie-elokuvaan, joissa ihmistä syödään näyttävästi ja verisesti.

Opinnäytetyön sarjoissa on myös klassisempia lajityyppejensä edustajia, kuten zombie-lajityypissä The Walking Dead, Fear the Walking Dead ja Z Nation. Sarjoissa on tapahtunut katastrofi, jolloin suurinosa maapallon väestöstä on muuttunut eläviksi kuolleiksi. Näissä sarjoissa, kuten Romeron zombie-elokuvissa, tapahtuu paljon linnoittautumista tiettyyn tilaan, puolustamista ja sisäisiä elävien välisiä riitoja. Sarjoissa on kuitenkin enemmän aikaa tarinalle, kuten The Walking Deadissa, jossa eloonjääneiden

seurue liikkuu suojasta toiseen etsien turvallisuutta. Van Helsing on vampyyreista kertova sarja, mutta siinä vampyyrit voisi korvata epäkuolleilla eikä tarina muuttuisi paljon.

4 Kauhutarjan intron analyysi

Tässä luvussa käyn läpi liitteeseen 1 koottuja ominaisuuksia ja teknisiä osia analysoimistani 20 introsta. Tein havainnon, että on kolme erilaista introa: lyhyt intro vain tunnukseilla, lyhyt intro tunnukseilla sisältäen kuvamateriaalia ja pitkä intro tunnukseilla sekä kuvamateriaalilla. Lyhyin intro oli neljä sekuntia ja pisin minuutin ja 36 sekunnin pituinen.

4.1 Yleisimmät ominaisuudet

Kirjasin taulukkoon havaintoja toistuvasta kuvastosta. Kuvamateriaali on sellaista, mitä olettaisikin kauhun lajityypissä eli verta, savua ja hirviöitä muutaman mainitakseni. Kahdessa sarjassa on komiikka vahvasti mukana, *Santa Clarita Diet* sekä *Crazyhead*. Mietin aluksi, otanko näitä mukaan havainnointiin, mutta sarjoissa on tarpeeksi materiaalia, että ne voidaan luokitella kauhun lajityyppiin. *Crazyhead*in ei varsinkaan ota itseään vakavasti ja leikittelee pastellinvärisillä kalloilla ja neonvärisillä pentagrammeilla. Tämä on erittäin raikas tuulahdus katsomistani introista, sillä suurin osa on hyvin vakavia ominaisuuksiltaan.

Yleisin kuvattu asia katsotuissa introissa on veri. Tämä ei tule yllätyksenä, koska kauhun lajityyppiin kuuluu olennaisesti kamppailu, kuolema ja väkivalta. Verellä on myös helppo pelotella katsojaa. Veren näkeminen aiheuttaa heti huolta ja inhoa sekä joissakin katsojissa heikotusta. Tarkoituksena on shokeerata katsojaa sekä ilmaista, että tämä sarja tulee pitämään sisällään väkivaltaa jossain muodossa. Eniten verta on *Penny Dreadful* -introssa. Sitä on putoavissa teekupeissa, valumassa kukkien terälehdillä ja veteen syösyissä kirurgisissa työvälineissä. Länsimaisessa magiassa paholaisen kanssa tehdyt sopimukset allekirjoitetaan tai sinetöidään verellä. Kristillisyydessä verisymboliikka nousee vahvasti esille ehtoollisopissa, koska leipä ja viini ovat Kristuksen ruumis ja veri. (Biedermann 1993a, 405.)

Tehokas keino saada kohtaaminen näyttämään pelottavalta, on tehdä siitä kuluneen näköinen. Kuluneisuus ja korruptoituneisuus on toiseksi yleisin ominaisuus. Kuluneilla pin-

noilla ja tekstuureilla saa aikaan historian ja ajankulun tuntua. Katsoja tuntee, että kuvatuilla asioilla on menneisyys, vaikka se olisi hänen päässään. Mielikuvitus alkaa juoksemaan ja tuleva sarjan maailma saa kuvitteellista pohjaa. On vaikea kuvitella post-apokalyptisten sarjojen introt ilman likaa ja naarmuja. Intro siis vastaa sarjan tyyliä, esimerkiksi jos sarjassa liikutaan likaisissa paikoissa ja hahmot ovat resuisia.

Kolmanneksi yleisin ominaisuus on erilaiset kemikaalit tai yleiset nesteet. Kemikaaleilla tarkoitan selkeästi näytenpurkeissa tai vastaavissa astioissa olevia nesteitä. Muut nesteet olivat joko roiskeita, lammikoita tai muita astioita. Kemikaalit yhdistetään tieteellisyteen ja kokeisiin, mitä sarjoissa tehdään usein. Hirviöt ja onnettomuudet johtuvat usein kokeista jotka ovat menneet pieleen.

Seuraavaksi yleisimmät ominaisuudet löytyvät liitteestä 1. Havaittuja ominaisuuksia on yhteensä 30. Listaan kymmenen suosituinta ominaisuutta alle ja kuinka monessa introssa sitä esiintyi. Ominaisuudet sijoilla 20 30

1. veri (9)
2. kuluneet tai korruptoituneet asiat ja tekstuurit (8)
3. kemikaalit ja muut nesteet (6)
4. eläimet (5)
5. kaupunki (5)
6. sirpaleet (4)
7. metsä (4)
8. lähikuva käsistä, jaloista tai kasvoista (4)
9. savua tai sumua (4)
10. okkultistista tai uskonnollista kuvastoa (4)

4.2 Kerronta ja liike

Avasin jo luvussa 2.1. hieman tekstien ja kuvamateriaalin järjestyksestä. Intro alkaa viiden minuutin sisällä jokaisessa sarjassa. Sarjoissa Outcast ja Santa Clarita Diet intro on ensimmäisenä. Tämä kuitenkin vaihtuu molemmissa kolmannen jakson kohdalla, sillä niihin tulee avauskohtaus ja sen jälkeen vasta intro.

Kokoan leikkauksen avainsanastoa taulukkoon 3, jota tulen käyttämään tässä luvussa ja tutkiessani yksittäisiä sarjoja luvussa viisi.

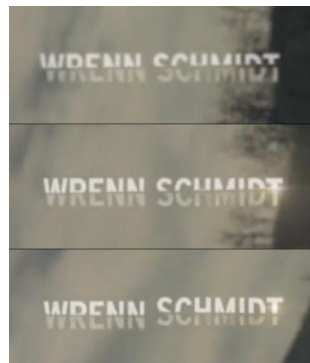
Taulukko 3. Leikkauksen avainsanastoa (Pirilä & Kivi 2008a, 123)

Leikkaus tai suora leikkaus	Liitos kahden otoksen välillä.
Jatkuvuusleikkaus	Leikkaustyyli, jossa tarinaa pyritään kuljetamaan keskeytymättömänä kuvavirtana. Aikakäsitys on jatkuva, joskaan ei välttämättä tarkasti reaaliaikaa noudattava.
Dynaaminen leikkaus	Kontrastiset otokset tai jaksot asetetaan rinnakkain niin että ne muodostavat katsojan mielessä assosiaatioita, joita otokset yksinään eivät tarjoa.
Ristiinleikkaus eli vuoroittaisleikkaus, rinnakkaisleikkaus	Samojen otosten vuoroittainen vaihtelu. Syntyy jännittynyt mielikuva, jossa seurataan samanaikaisesti kahden eri tapahtuman kehittymistä.
Välikuva	Varsinaiseen päätapahtumaan kuulumaton lyhyt otos leikataan sellaiseen tapahtuman vaiheeseen, jossa joko materiaalin sopimattomuus tai muu jatkuvuuteen liittyvä ongelma pakottaa välikuvan käyttöön.
Liikkeestä leikkaaminen, liikkeeseen leikkaaminen	Kahden erikokoisen, liikettä sisältävän kuvan yhdistäminen siten, että katsoja kokee liikkeen jatkuvan luonnollisena liitoksesta huolimatta.
Muotoleikkaus	Liitettävien otosten yhtenäisiin muotoihin perustuva siirtymäleikkaus.
Pysäytetty kuva eli stilli	Efektii jolla kuvataan tapahtuman tulleen niin sanotusti ”kuolleeseen tilaan”.
Hyppyleikkaus	Samassa kuvassa tapahtuvasta toiminnasta poistetaan alun ja lopun välistä pala kuvaa.
Nosto ja himmennys	Kuva nousee mustasta (tai muu väri) näkyviin, tai kuva häivytetään mustaan (tai muuhun väriin).
Ristikuva	Toisen kuvan himmentyessä toinen kuva nousee esiin. Kuvat viipyvät pienen hetken kaksoisvalotuksessa.
Aloituskuva	Kohtauksen aloituskuvaa käytetään pehmentämään kahden kohtauksen välistä liitosta. Aloituskuva on kohtausten visuaalinen yhdyside.
Montaasi, kollaasi	Montaasissa leikataan yhteen suuri määrä otoksia, jotka eivät ole reaalisesti toisiinsa jatkuvuussuhteessa. Näin luodaan mielikuva, jossa lyhennetyssä ajassa esitellään jokin tapahtumasarja tai henkilögalleria.

Tärkeitä termejä otosten kannalta ovat myös rytmitulojen staattisuus ja dynaamisuus. Nämä kaksi tilaa ovat vastakkaisia. Pirilä ja Kivi kertovat, että staattisia rytmituloja ovat esimerkiksi lepo, järjestys, tasapaino ja hiljaisuus. Dynaamisia rytmituloja ovat liike ja toiminta. Näistä rytmituloista koostuu teoksen rytmi, joka on muuntuvaa soljuvaa, elävää liikettä ja elämyksellistä ajan poljentoa. Rytmii on puheen, musiikin ja tehosteiden vuorottelua. (Pirilä & Kivi, 2008b, 34.)

Osa introista on hyvin dynaamisia ja eläviä. Kuvasto säpsähtelee ja räiskyy, leikkautuu odottamattomista kohdista poikki ja näyttää ensikatsomalta outoja esineitä, olentoja tai maisemia. Tekstit ovat yleisesti staattisia luettavuuden vuoksi. Tekstien rytmi on rauhallista ja ne nousevat hiljaa ruudulle ja poistuvat himmentyen. Tuotantoryhmän ja näyttelijöiden esittäminen elävästi olisi sekavaa ja tarpeetonta, koska niillä ei ole intron kerronnan kannalta mitään sanomaa. Intron tunnuksessa on suotavaa leikitellä efekteillä, kuten Supernaturalin nopeat liikkeet tai Slasherin verisistä kirjaimista kasaantuva tunnus. Tämä on yksi tapa kertoa sarjan tyylistä ja luonteesta.

Outcastin intro on ainut, jossa tuotantotiimin ja näyttelijöiden nimissä on efekti. Tätä efektiä havainnoin kuviossa 6. Näyttelijän nimi Wrenn Schmidt on jaettu horisontaalisesti kahtia lainehtivalla leikkauksella. Tekstin alaosa on harmaa ja yläosa vaalea. Yläosa liikkuu vasemmalta oikealle ja loksahtaa luonnolliselle paikalleen. Tekstin horisontaalinen leikkaus lainehtii hieman, jonka jälkeen etunimi loksahtaa alas. Nimen oikeassa reunassa on myös loiste, kuin auringon pilkahdus.

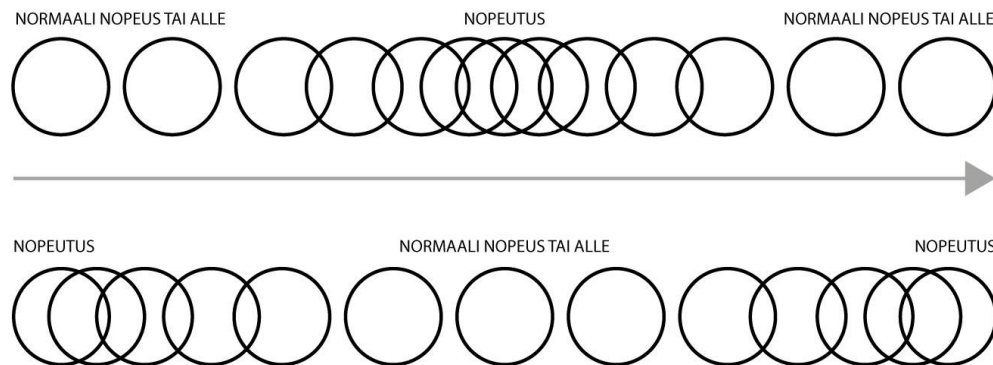

Kuvio 6. Kuvakaappaus Outcastin näyttelijän nimen liikkeestä ja efektistä.

Outcastin juoni käsittelee miestä, jota vaivaa demoninen riivaus. Sarjassa on paljon uskonnollista aineistoa, joten päättelisin intron tekstin efektien kuvaavan taivaan ja helvetin kaksijakoisuutta. Lainehtiva nimen jakaus kertoo ihmisen ailahtelevaisuudesta näiden kahden suuren vallan välillä. Nimen loksahdaminen ilmaisee sitä miten ihminen saattaa tietyn tapahtuman seurauksena olla tasapainossa tai heilahtaa toisen vallan suuntaan.

Noin puolet introista ovat staattisia. Otokset liikkuvat rauhallisesti ja ovat melkein tasaisessa rytmissä. Staattisemmissä introissa on paljon hidastuksia, mutta niiden nopeutta on sekoitettu pikaisilla nopeutuksilla. Paras esimerkki on Penny Dreadfulin intro, jossa

lähikuivissa olevien esineiden otosten nopeus on ollut sekoitettu. Introssa on käytetty pääasiassa kahta eri ajan manipuloinnin tekniikka, joita havainnoin kuviossa 7.

Kuvio 7. Otoksen nopeuden manipulointi eli *speed ramping*

Tätä nopeuden kanssa leikkimistä kutsutaan nimellä *speed ramping* (Radev 2015). Termin voi suomentaa esimerkiksi nopeuden kasvattamiseksi. Alkuperäinen otos on kuvattu korkealla kuvataajuudella eli sekunnissa piirrettyjen kuvien määrällä. Radev neuvoo, että on suositeltavaa vähintään tuplata kuvataajuus. Jos otosta kuvataan 25 kuvaa sekunnissa, niin minimi hyvän speed rampin saamiseksi olisi 50 kuvaa sekunnissa. Kameroiden kuvataajudet menevät nykyään hyvin korkealle, kuten opinnäytetyön toiminnallisessa osiossa käytetyt kamerat Canon EOS 7D, joka tallentaa videota 50 kuvaa sekunnissa ja GoPro Hero5, joka tallentaa huimat 240 kuvaa sekunnissa.

Speed ramp -tekniikalla saadaan katsojan huomio otoksen liikkeeseen. Hyvä esimerkki on Penny Dreadfulin otos, jossa kirurgiset työvälineet upotetaan veteen. Veri ja kuplat veden alla näyttävät tyylikkäämmältä hidastettuna kuin normaalilla nopeudella.

4.3 Typografia

Typografialla voi myös ilmaista sarjan tunnelmaa. Sans serif- kirjain luo rauhaa ja tasapainoa. Sillä voi myös lisätä sarjaan modernia ilmettä. Pääteelliset serif-kirjaisimet ilmaisevat hienostuneisuutta ja historiaa. Tekstien typografioihin kuuluu tekijöiden ja näyttelijöiden nimet sekä tunnus. Sarjoista 65 prosenttia käytti sans serif-kirjasintyyppiä. Loput sarjoista käyttivät serif-kirjasintyyppiä. Poikkeuksina löytyy koristeelliset kirjaisimet, kuten American Horror Storyssa käytetty muunneltu ITC Willow (Kuvio 8). Kirjasin, jota käytetään esittelemään näyttelijät, tekijät ja sarjan nimi, on Tony

Forsterin vuonna 1990 suunnittelema. Kirjasin viittaa kuvittaja Jessie Marion Kingin ja suunnittelija Charles Rennie Mackintoshin suunnittelemaan kirjasintyyppiin. Kirjasin suunniteltiin Glasgow'n kuuluisan Willow Tea Room -teehuoneen kylttiin. American Horror Storyn jälkeen kirjasintyyppiä on alettu yhdistämään kauhun lajityyppiin. (Inquisitr 2014.)

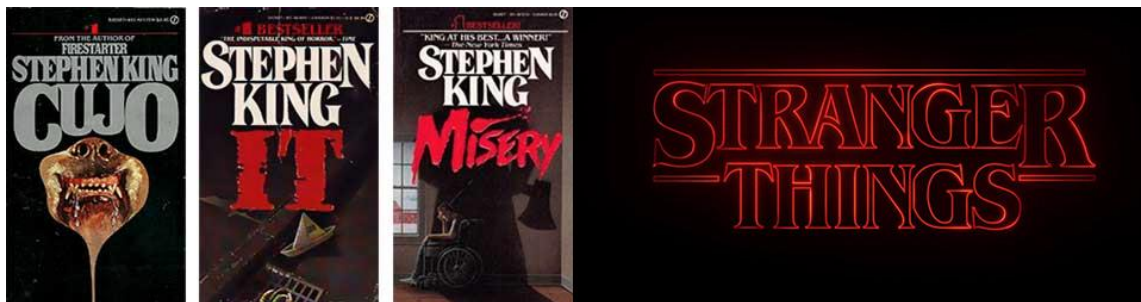
Kuvio 8. American Horror Storyn muunneltu tunnus ITC Willowista ja alkuperäisellä ITC Willowilla kirjoitettu tunnus

Symboleita käytetään vahvasti kahdessa introssa, jotka havainnollistetaan kuviossa 9. Hemlock Grove -sarjan ensimmäinen o-kirjain on korvattu omaa häntäänsä purevalla käärmeellä – uroboroksella. Symboli tarkoittaa uudelleen syntymistä ja ikuista kierto-kulkua. Uroboros alkemiassa tarkoittaa nesteen muuttamista jalommiksi aineiksi (Lempiäinen 1993, 176).

Kuvio 9. Kuvankaappaus Hemlock Groven ja Outcastin tunnuksista..

Hemlock Grove -sarjassa tehdään lääketieteellisiä kokeita ja tutkimuksia päähenkilöiden omistamassa Godfrey Instituutissa, joten on symboli oleellinen osa sarjan tunnusta. Outcast-intron tunnuksessa myös ensimmäinen o-kirjain on muistuttaa kuunpimennystä. Kirjaimen keskimäinen osa ei ole yhtä iso kuin loput kirjaimesta, joten se ei täysin muistuta kuunpimennystä. Se sopii kuitenkin hyvin Outcast-sarjan juoneen, jossa West Virginian Roman kaupungissa ihmisiä vaivaavat demoniset vallat. Sarjassa on paljon Raamattuun ja kristillisyyteen liittyvää. Raamatun viimeisen tuomion enteenä on kuun, pimentyminen ja Edda-runouden maailmanlopussa Ragnarökissä enteinä ovat vihamieliset demonit ja auringon pimentyminen (Lempiäinen 1993, 166, 212).

Kuvio 10. Stephen Kingin kirjoissa ja Stranger Thingsissä käytetty ITC Benguit.

Stranger Thingsin intro Emmy-palkittu ja fanien ylistämä. Se iskee syvälle nostalgian tunteeseen, sillä kirjasin, jota introssa käytetään on ITC Benguiat. Se on sama mitä Stephen Kingin romaanien kansissa käytetään (Kuvio 10). Stranger Thingsin intro on riisuttu ja retro. Se vetoaa 1980-luvun henkeen ääriiviivoillansa, jotka muistuttavat melkein ensimmäisten videopelien kirkkaita kontrastisia linjoja. Studio joka valmisti tunnuksen oli Imaginary Forces. Studio halusi näyttävän tunnuksen olevan epätäydellinen, kuten 1980-luvulla tehdyt tunnukset. Intro sai näyttää käsintehtyiltä ja särisevältä, kuin punainen projisoitu valo paistaisi filmin läpi. (Wired 2016.)

4.4 Visuaalinen tyyli

Sarjojen tyyli on suurimmaksi osaksi tumma ja vakava. Kolmasosa kaikista katsotuista introista on synkkiä ja ahdistavia, mikä on oletettavaa tässä lajityypissä. Kahdeksan introa on tyyliltään kuluneita. Näissä introissa kuvataan joko kuluneita esineitä tai paikkoja. Kuluneisuus ilmaisee ajankulua ja menneitä aikoja. Tämä on suosittu tyyli post-apokalyptisissä ja zombie-alalajeissa. Katsojalle näytetään heti introssa, että maailma on tuhoutunut ja mikään ei ole enää puhdasta. Parhaiten tämä näkyy The Walking

Deadin introssa, joka on peitetty täysin kellertävällä ja seepiaisella filttillä. Tämä muistuttaa vanhaa sanomalehteä tai valokuvaa, kuten kuvio 11 havainnollistaa. Muita tapoja ilmaista historiaa ja mennyttä on muokata kuvamateriaalia kuin se palaisi tai valuisi. Tämä näkyy American Horror Story ja Fear the Walking Dead -sarjojen teksteissä, mikä näkyy kuviossa 12. Fear the Walking Deadin introssa on lian, kuplien ja valumisen jälkiä. Nesteinen efekti himmenee hetkeksi paljasten sarjan tunnuksen, joka on myös kulunut kuin vanha maali. Hetken päästä nesteet nousevat taas tunnuksen päälle poistaen sen kokonaan näkyvistä.

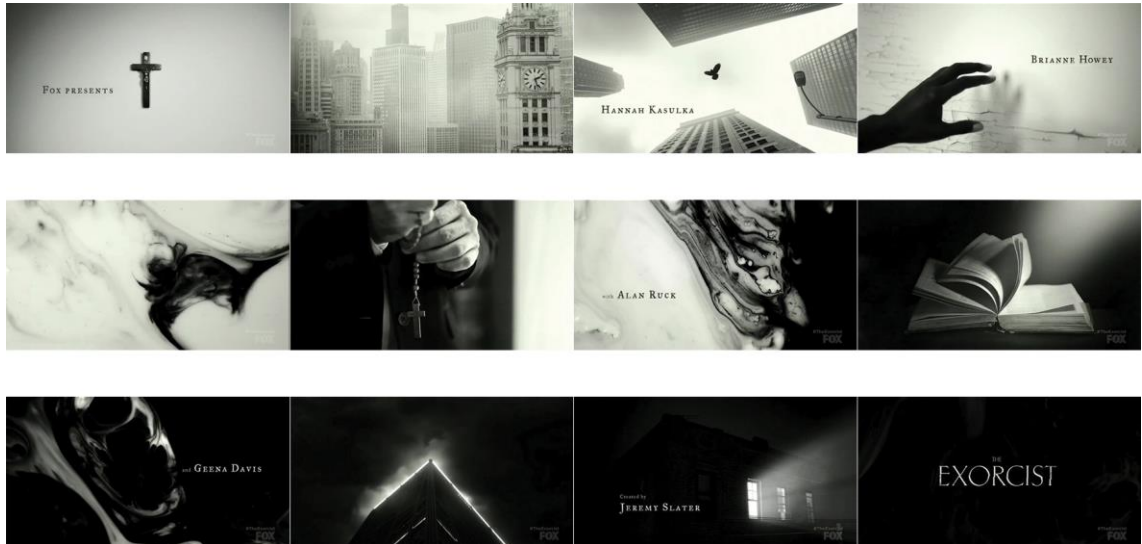
Kuvio 11. Kuvakaappaus The Walking Deadin kuluneesta seepian värisestä tyylistä.

Kuvio 12. Kuvakaappaukset American Horror Storyn ja Fear the Walking Deadin tunnuksista.

Suosituimmat värit ovat murrettuja, kuten kuviosta 14 voi huomata. Murrettu väri tarkoittaa, että siihen on sekoitettu vastaväriä tai mustaa. Punainen ja sen eri sävyt ovat vallitsevia värejä. Tämä sopii yhteen luvussa 4.1. todetun suosituimman ominaisuuden eli veren kanssa. Punaisen jälkeen esiintyy eniten maanläheisempiä ruskeita ja lopulta sinisiä ja harmaita sävyjä.

Täysin mustavalkoinen The Exorcistin intro vaihtuu valkoisesta mustaan ilmaisten, mitä sarjan riivatuille hahmoille tapahtuu, kun pimeät voimat ottavat vallan heistä. Tämä käy ilmi kuviossa 13.

Kuvio 13. The Exorcistin kulku vaaleasta tummaan

Kuvio 14. Kauhuintrojen yleisimmät värit. Sarjan tunnuksen oikealla puolella on introsta luotu väripaletti.

Väreillä voidaan tuoda esiin yksityiskohtia kuvamateriaalissa. Kuviossa 14 voidaan huomata punaisen sävyn olevan suosittu. Eri väreillä on monenlaisia symbolisia merkityksiä eri kulttuureissa (Pirilä & Kivi 2005a, 140). Punainen on usein varoitusmerkkien väri, jolloin pitää olla varuillaan. Kauhuintroissa punaisen sävyn yhdistää helposti vereen ja vaaraan. Luvussa 4.1. mainitsin veren olevan suosituin introjen ominaisuus. Punainen väri on voimakkaiden tunteiden väri. Biedermann kertoo, että punaisella voi ilmaista rakkautta, ja sillä voi ilmaista elämän ja kuoleman kamppailu. Raamatussa on ilmaistu punaisen olevan epäjumalankuvien väri ja punaisesta on tullut helvetin ja paholaisen väri. (Biedermann 1993b, 284.)

Sininen on toinen suosittu väri introissa. Tämä väri ilmaisee hengellisyyttä ja kylmyyttä. Saksalainen Gerd Heinz-Mohr kutsuu väriä ”syvimmäksi ja vähiten aineelliseksi väriksi”. (Biedermann 1993c, 340.) Opinnäytetyön introissa sininen korostaa lämpimiä värejä kuten, oransseja, keltaisia ja punaisia (Pirilä & Kivi 2005b, 143). Paras esimerkki tästä on Penny Dreadfulin intro, jossa on monta otosta sisältäen tämän värikontrastin. Intron yleissävy on sinertävä, joten punainen nousee vahvasti esille. Punaista löytyy teekupissa ja tarot-korteissa, jotka levitetään pöydälle tai savukkeen tulipäässä. Hämähäkin selässä olevat kellertävän vihreät väritäplät nousevat myös vahvasti esiin.

Yleissävy muodostuu otoksessa rajauksen sisällä olevasta vallitsevasta väristä. Sävyä voi muuttaa keinotekoisesti, eri värisillä valoilla tai värisuodattimilla. (Pirilä & Kivi 2005c, 141.) Jälkikäsitellyssä voi tehdä päivästä yön tai värjätä otoksen millä tahansa sävyllä.

Pirilän & Kiven *Otos*-teoksessa sanotaan, että värit määrittävät paljon miten katsoja suhtautuu teokseen. Realististen ja epärealististen värien käyttö saa katsojan miettimään onko teos otettava totena vaiko unena, painajaisena tai haaveena. (Pirilä & Kivi 2005d, 145.)

4.5 Tunnusmusiikki ja erikoistehosteet

Pirilä & Kivi kertovat *Teos*-kirjassaan, että musiikin tehtävä on tukea draamaa ja sen käännekohtia, luoda jännitteitä ja tunnelmaa. Musiikilla vahvistetaan otostilan emotionaalista kokemusta ja moniselitteisissä kohtauksissa musiikilla voidaan kuvailla paikkaa tai ajankohtaa. (Pirilä & Kivi 2005e, 97.) Kirjassa avataan myös termit *diegeettinen* ja *ei-diegeettinen*. Diegeettisellä äänellä tarkoitetaan elokuvan tarinatilaa luontaisesti kuuluvaa ääntä, kuten kahvilan taustaaänet päähenkilöiden juodessa kahvia. Ei-

diegeettisiä ääniä ovat usein tunnelmaa luova musiikki ja dramaattiset ääniefektit, joita elokuvan hahmot eivät kuule. (Pirilä & Kivi 2005f, 162.)

Michel Chionin *Audio-Vision* -kirjassa puhutaan empaattisesta ja epäempaattisesta äänestä ja musiikista. Chion tarkoittaa empaattisella äänellä tunnelmaa tai rytmiä herättää katsojassa myötätuntoa ja tunnetta. Empaattinen ääni sopii myös kuvamateriaalin tunnelmaan. Epäempaattinen ääni on yleensä diegeettistä musiikkia, joka osoittaa huomiota herättävää välinpitämättömyyttä elokuvan tapahtumiin. Tästä Chion antaa esimerkin, jossa radio jatkaa iloisen kappaleen soittamista, vaikka radion päälle laittanut henkilö on kuollut samassa kohtauksessa. (Chion 1990, 221–222)

Viidessätoista tarkastellussa introssa on tunnusmusiikki, eli ne ovat ei-diegeettistä musiikkia. Tunnusmusiikissa on rytmi – joskus vaikeasti havaittavissa – ja melodia. Introissa käytettyä musiikkia voidaan kuvailla empaattiseksi, koska se mukailee intron kuvamateriaalia rytmiä ja tunnetta. Neljässä introssa on erikoistehoste ja yhdessä ei ole laisinkaan introa varten tehtyä ääntä. Erikoistehosteella tarkoitetaan äänellistä siirtymää kuten nousevaa ääntä intron lopussa. Voidaan päätellä, että yleisin tapa on liittää introon ei-diegeettinen empaattinen tunnusmusiikki.

Jotkut introt – kuten Santa Clarita Diet – sisältävät melodisen ja empaattisen ei-diegeettisen musiikin sekä diegeettisen äänen. Tässä tapauksessa ääni on vesipisaran osuminen lautaselle. Slasherin tunnus viilletään auki äänitehosteiden avulla. Tunnus halkeaa ja roiskeita lentää ruudulle. Ei-diegeettiset äänet ovat siis roiskeiden osuminen ja viillon tekevä teräase. Introssa on erikoistehosteena robottinen narskutus ja kilkatus, joka nousee kovemmaksi, kunnes intro loppuu. Van Helsingin introssa ei ole mitään musiikkia. Intro ilmestyy joka jaksossa yllätysmäisesti, kuin kesken kohtauksen. Intron taustalla jatkuu kohtauksen diegeettiset äänet, kuten huutoja tai hengitystä.

5 Neljän sarjan ominaisuudet tarkastelussa

Valitsin neljä introa, joissa on tarpeeksi havainnoitavia ominaisuuksia. Otin huomioon pituuden ja sisällön valitessa introt. Sarjoista on tarkastelussa ensimmäisen tuotantokauden jaksot, ellei ole toisin mainittu.

5.1 Valitut sarjat

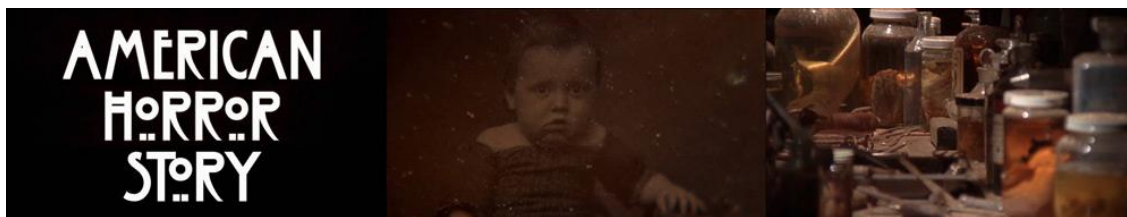
Valitsemani sarjat ovat suosittuja ulkomaisia kauhusarjoja, jotka ovat saatavilla suosituista suoratoistopalveluista Netflix, HBO Nordic, Viaplay, SyFy ja Fox. Katsoin läpi 20 eri kauhusarjan introa ja valitsin sarjat American Horror Story, Dark, Hemlock Grove ja Penny Dreadful. Näistä sarjoista voi poimia eniten havainnoitavia ominaisuuksia niiden laadun ja pituuden vuoksi. Intron laadulla tarkoitan, että introon on panostettu kuvamateriaalilla, kerronnalla ja typografialla.

Jätin pois sarjan Black Mirror, jonka ajattelin ensin kuuluvan kauhun lajityyppiin. Tarkasteltuani aiheita tarkemmin huomasin, että sarja on enemmän trilleriä, draamaa ja sci-fiä. Vaikka sarjan jaksot ovat hirvittäviä, ne eivät sisällä tarpeeksi hirviömäisiä asioita. Tarinoiden pääteemana on teknologia ja sen uhat. Nouseva teknologia on asia jota pitää varoa ja hallita oikein, muuten se hallitsee ihmisiä ja saa pahimman esille ihmisissä. Teknologia on kuitenkin jossain määrin verrattavissa muiden kauhusarjojen yliluonnollisuuteen ja taikuuteen. Pitääkseni yhtenäisen listan sarjoja, jätin Black Mirrorin pois.

Taulukko 4. Valitut sarjat ja kestot.

Sarja	Intron pituus
American Horror Story	1 minuutti 2 sekuntia
Dark	1 minuutti 23 sekuntia
Hemlock Grove	48 sekuntia
Penny Dreadful	1 minuutti 36 sekuntia

5.2 American Horror Story

Kuvio 15. Kuvakaappauksia American Horror Storyn 1. tuotantokauden introsta.

Valituista neljästä sarjasta American Horror Story (Kuvio 15) on pisimpään jatkunut. Opinnäytetyön kirjoitushetkellä tuotantokausia on seitsemän ja tulossa on vielä kaksi lisää. Voidaan siis todeta, että se on yksi suosituimmista tarkastelemistani sarjoista. American Horror Storyn introt ovat myös ainutlaatuisia, koska jokaiselle tuotantokaudelle on tehty oma intronsa uusilla kuvamateriaaleilla. Olen katsonut muiden tuotantokausien introja ja ne ovat rakennettu vastaamaan kyseisen tuotantokauden aiheita. Esimerkiksi, kolmas kausi käsittelee taikoja ja noituutta, joten sen tuotantokauden introssa on aiheeseen vastaavaa kuvastoa voodooista ja muista noituuteen viittaavista symboleista. Opinnäytetyöhön otettu ensimmäinen tuotantokausi käsittelee taloa, jossa on tapahtunut vuosikymmeniä outoja murhia ja katoamisia. Harmonin perhe muuttaa taloon ja talossa kuolleet sekä uteliaat naapurit alkavat vierailla heidän elämässään. Ensimmäiselle tuotantokaudelle on annettu fanien toimesta epävirallinen nimi *Murder House*. Intron mielenkiintoinen typografia on avattu luvussa 4.3..

Intron äänimaisema on yhdistelmä erilaisia ahdistavia särinöitä ja kilkettä. Taustalla hyvin hiljainen lorumainen bassokas melodia. César Dávila-Irizarry on vastuussa intron musiikista säveltämisestä jo 13 vuotta ennen kuin sarja sai julkaisunsa. Dávila-Irizarry oli tuohon aikaan opiskelijana yliopistossa ja teki kokeita erilaisilla äänillä tietokoneellaan. Hän halusi nähdä mitä tapahtuisi, kun ääntä venytettäisiin ja sekoitettaisiin digitaalisen kohinan kanssa. Äännetty eri puolilla Dávila-Irizarryn äidin kotia. Sarjaa varten tehty tunnusmusiikki on kuitenkin luotu uudestaan Dávila-Irizarryn versiosta lakisyistä. (Huffington Post 2015.)

Intron otokset sijoittuvat riivatun talon kellariin. Kellarit ovat yleisestä kuvastosta kauhun lajityypissä, koska ne ovat pimeitä ja varjoisia paikkoja. Kellareissa ei yleensä asuta, ja ne ovat paikkoja missä pahoja asioita tapahtuu poissa muiden katseilta. Mielestäni kellarin voi yhdistää myös maanalaiseen maailmaan. Kellareissa säilytetään salaisuuksia.

sia ja asioita poissa muiden silmistä. Introssa kuvataan paljon lasten valokuvia, säilöttyjä olentoja purkeissa sekä laboratoriovälineistöä. Esineistö liittyy talon alkuperäisen omistajan, hullun kirurgin Charles Montgomeryn pojan kuolemaan ja uudelleensyntyyn hirviönä (American Horror Story Wiki 2018). Intro pohjustaa kauden tarinaa ensimmäisellä traagisella tapahtumalla mitä talossa tapahtui ja kuolema joka käynnisti tulevien vuosikymmenien ikävät tapahtumat.

Intron kerronta ja liike on ajoittain kuin käsikameralla kuvattua. Leikkaustyyleinä on käytetty ristiinleikkausta ja pysäytettyjä kuvia. Otokset vaihtelevat kellarin, lasten kuvien ja lääketieteellisten välineiden välillä. Lasten valokuvat näyttävät hyvin vanhoilta ja ne säpsähtelevät erittäin nopeasti. Osa valokuvista näytetään negatiivisena ja tämä saa lapset näyttämään demonisilta. Lasten jälkeen näytetään purkkeja, joissa on säilöttyjä porsaita. Myöhemmin näytetään myös purkkeja joissa on pieniä kalloja.

Intron värimaailma on varjoisa sinertävä ja vahva oranssi. Tämä on suosittu yhdistelmä elokuvateollisuudessa, koska se luo kontrastia. Viileä sininen rauhoittaa ja voimakas oranssi luo energiaa. Tämä väriyhdistelmä yhdistetään myös hyvään ja pahaan, taivas ja helvetti, maa ja meri sekä päivä ja yö. (TV Tropes 2018).

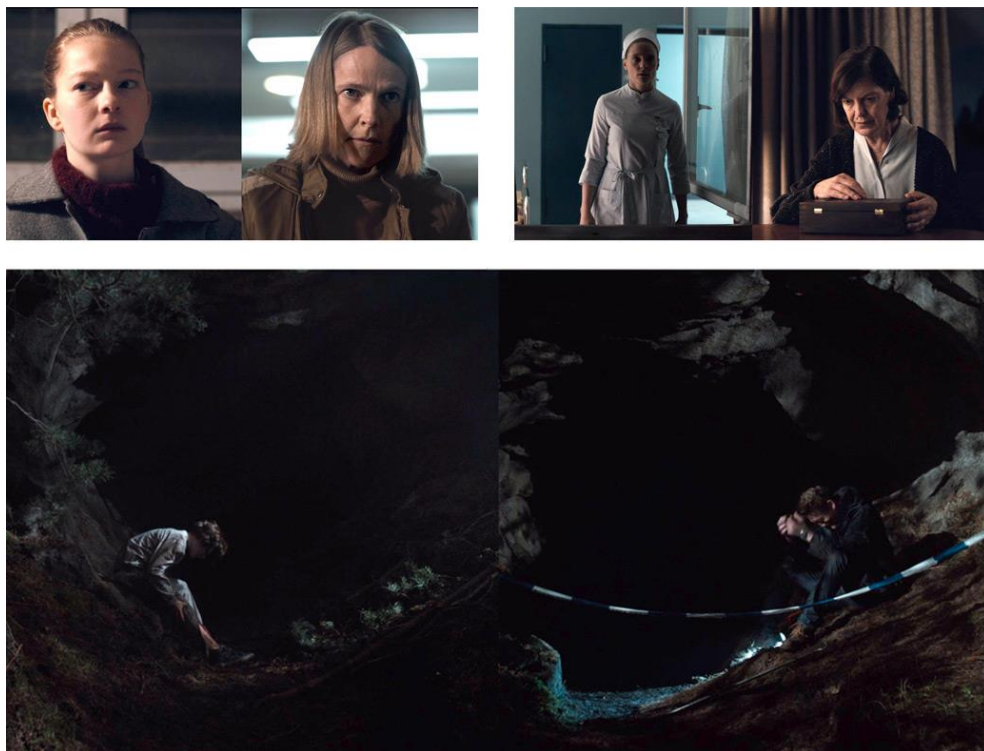
5.3 Dark

Kuvio 16. Kuvakaappauksia Darkin 1. tuotantokauden introsta

Darkin intro (Kuvio 16) on täydellinen esimerkki siitä, että sen katsoo ensimmäisessä jaksossa ymmärtämättä sen kuvastoa juurikaan. Intro koostuu nopeista välähdyksistä pisimmillään muutaman sekunnin mittaisiin otoksiin. Jokainen otos on peilattu ja osa myös pyörii hieman luoden katsojalle epätasapainoa. Otoksissa näkyy paljon metsää, varjoja ja lähikuvia kasvoista sekä käsistä. Sarjan tapahtumat sijoittuvat Saksassa sijaitsevaan kuvitteelliseen Windenin kaupunkiin, jonka kuvaillaan sarjassa olevan keskellä ei mitään. Winden on hiljainen kaupunki, jossa luonto on lähellä. Maisemaa kuitenkin hallitsee epäluonnollinen ydinvoimala.

Intro peilaa vaaka- ja pystytasossa kuvamateriaalia. Tämä viittaa tarinan henkilöihin, joilla on kaksi puolta. Hyvä esimerkki on perheenisä, Ulrich Nielsen, joka on hyvä isä ja poliisi, mutta pettää vaimoaan. Monella hahmolla on salaisuuksia, jotka paljastuvat sarjan mittaan. Winden on pieni kaupunki ja kaikki sarjan neljä pääperhettä on linkitetty petoksilla ja mysteereillä.

Kuvio 17. Hahmojen esittely menneisyydessä ja nykypäivänä

Hahmot voivat matkustaa eri aikakauteen, sillä aikamatkustus on isossa osassa sarjaa. Metsän keskellä on luola, josta avautuu madonreikä eri vuosikymmeniin. Kuvamateriaalin peilaus saa vahvistusta kolmannessa jaksossa, jossa päähahmoja näytetään vuoden 1986 ulottuvuudessa sekä nykypäivänä (Kuvio 17). Vaikuttavin kuvapari on menneisyyteen kadonneen Mikkelsin ja hänen isänsä kohtaus. He istuvat saman luolan suulla, mutta heillä on aikaeroa 33 vuotta. Kuvamateriaalin peilauksella on siis tarinan kannalta perusteltu efekti.

Intro sisältää kuvamateriaalia sarjasta, kuten pyörivä paperista tehty aurinkokunta, Kahnwaldin perheen poika, Jonas, tutkimassa isänsä huoneesta löytämään karttaa Windenin luolastoista tai hoitaja sitomassa kadonneen lapsen kättä. Iso osa intron kuvamateriaalista on otettu kolmen ensimmäisen jakson kohtauksista.

Typografialtaan intro on yksinkertainen ja hillitty. Kaikki teksti on kirjoitettu suuraakkosilla ja välistys on väljä. Rooli on valkoinen ja nimi on keltainen. (Kuvio 18).

Kuvio 18. Darkin typografia tuotantotiimin esittelyssä.

Tunnusmusiikki on bändin Apparat kappale Goodbye (Wikipedia 2018). Kappale on hyvin unimainen ja melankolinen, joka sopii sarjaan erinomaisesti. Laulun lyriikoiden aihe on hyvästien jättö.

5.4 Hemlock Grove

Kuvio 19. Kuvakaappaus Hemlock Grove -sarjan 1. tuotantokauden introsta.

Hemlock Groven intro (Kuvio 19) yllätti minut sen syvyydellä. Introssa itsessään ei ole paljon katseltavaa. Se sisältää virtaavaa mustetta punaisena ja turkoosina. Musteiden takaa paljastuu seitsemän kuvaa eri olennoista. Näyttelijöitä esittelevät tekstit ovat serif-kirjasinta, jotka nousevat ja himmenevät tuttuun tyyliin. Intron tunnusmusiikki empaattinen ja on soitettu pianolla ja viululla. Intro ei sisällä diegeettisiä ääniä.

Luvussa 4.3. avasin hieman Hemlock Groven tunnuksessa olevan käärmesymbolin merkitystä. Jo ensimmäisessä jaksossa näytetään lisää omaa häntäänsä syövää käärmettä päähenkilön Peter Rumancekin päiväunessa. Samassa kohtauksessa näytetään puuhun kaiverrettu ylöspäin suuntautuva pentagrammi. Peter kertoo sen viittaavan alkemiaan ja jokainen viidestä sakarasta viittaa elementtiin sekä ylimmän sakaran viittaavan sieluun. Avaan hieman pentagrammin taustoja, vaikka se ei ole introssa. Symboli liittyy kuitenkin vahvasti intron muihin elementteihin. Biedermannin Suuressa symboli kirjasta huomaa, että pentagrammi on hyvin tieteisiin ja uskontoihin liitetty symboli. Hemlock Groven pentagrammin uskon liittyvän alkemisteihin, jotka uskoivat jokaisen sakaran viittavaan alkuaineisiin. Pythagoraalle pentagrammi oli pyhä ruumiin

ja sielun harmonian vertauskuva. Pentagrammi suojelee myös demoneilta talojen palkkeihin ja ovien pieliin piirrettynä. (Biedermann 1993d, 273). Symboli on siis hyvin ladattu ja sillä saa aikaan paljon mielikuvia erilaisten katsojien parissa. Useimmiten sen uskotaan viittaavan satanismiin ja mustaan magiaan, mutta siinä tapauksessa pentagrammin pitäisi olla alaspäin suuntautuva sekä sisältäen pukin pään (Kuvio 20).

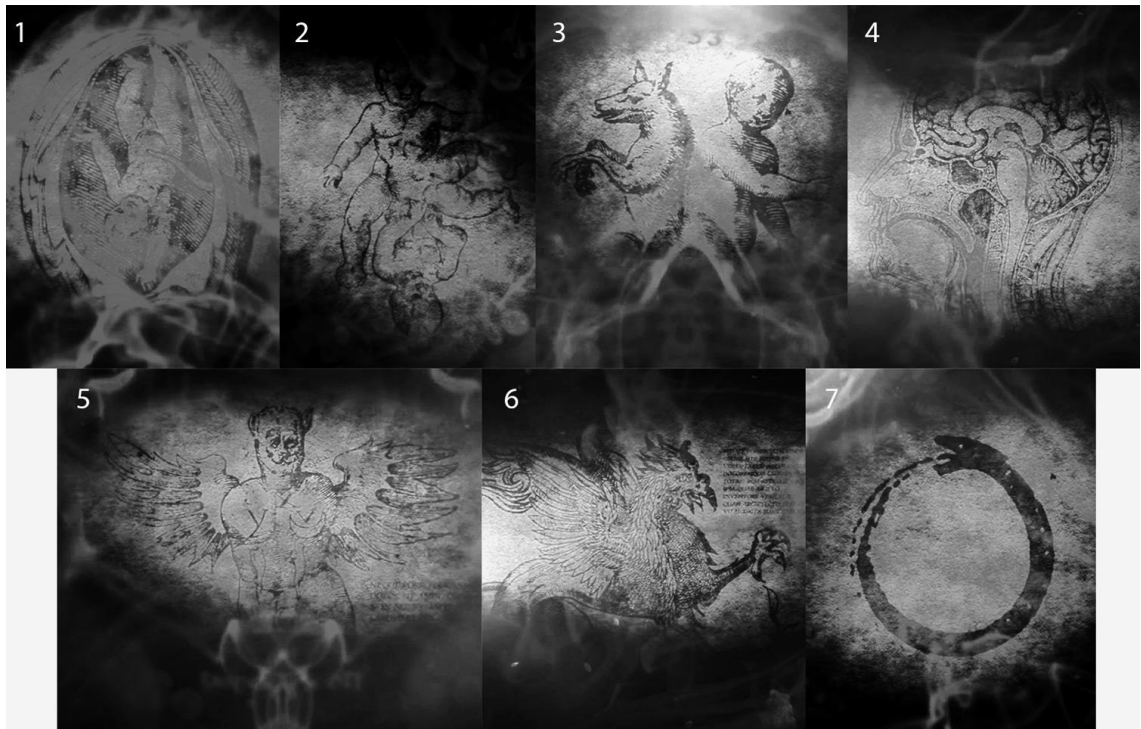

Kuvio 20. Vasemmalla Hemlock Grove sarjassa esiintyvä alkemistien pentagrammi ja oikealla mustaan magiaan liittyvä saatanallinen pentagrammi pukin päällä.

Hemlock Groven intro nojaa paljon okkultismiin, tieteisiin ja mystiikkaan. Intro sisältää seitsemän kuvaa (Kuvio 21), jotka paljastuvat peilatus leviävän musteen takaa. Etsin mistä nämä kuvat ovat peräisin ja tarkistin jakson lopputeksteistä intron tekijän nimen. Intro on Justin Stephensonin käsialaa ja hänen verkkosivuillaan on introlle oma sivu, mistä voi katsoa intron sekä hieman tietoa. Hän kertoo, että Hemlock Grovessa veri on jokaisen tarinan ytimessä. Hän käytti mustevirtauksia ja historiallisia kaiverruksia tutkiakseen hirviöiden materiaalisuutta. (Stephenson n.d..) Leviävä muste siis kuvaa verta, joka oli suosituin intron ominaisuus. Stephensonin sivusto ei kuitenkaan paljasta kaiverrusten alkuperää, joten etsin vielä lisää. Löysin Youtube-verkkosivulta kommentin, jossa kaiverrusten sanottiin olevan Ulissus Aldrovandin kirjasta *Monstroum Historia* vuodelta 1642.

Lähdin tarkemmin etsimään kaiverrusten nimiä. Teos löytyy skannattuna *Deutsche Forschungsgemeinschaft* -sivustolta, joka on saksalaisen tutkimusta tukevan organisaation, DFG:n omistama sivusto (DFG 2013). Aldrovandin teos on yli 700 sivuinen ja kirjoitettu latinaksi. Kuvion 21 kaiverrukset on avattu alla kirjasta löydetyn tiedon muk-

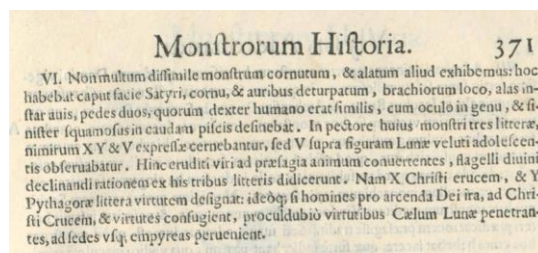
aan käänteän Googlen kääntäjällä. Käännökset ovat omia päätelmiäni 1600-luvun latinasta.

Kuvio 21. Hemlock Groven intron kaiverrukset Ulissus Aldrovandin kirjasta *Monstrorum Historia* vuodelta 1642.

1. *Icon mulieris sobole multiplici grauida. Raskauden monimutkainen kysymys.* Kuva on sikiö kohdussa.
2. *Monstrum bicorpor capitibus per diametrum oppositis. Vastakkaiset hirviön päät.* Kuvassa lonkasta yhteenkasvaneet kaksoset.
3. *Partus humanus, & caninus. Ihmisen ja koiran synnytys.* Kuvassa on koira ja lapsi vierekkäin.
4. Ei löytynyt Aldrovandin kirjasta. Kuvassa poikkileikkaus ihmisen päästä.
5. *Monstrum cornutum, & alatum aliud. Sarvipäinen hirviö ja muut siivekkäät.* Kuvassa on siivekäs sarvekas hirviö.
6. Ei löytynyt Aldrovandin kirjasta. Kuvassa aarnikotka (Biedermann 1993e, 5).
7. Ei löytynyt Aldrovandin kirjasta. Kuvassa luvussa 4.3. mainittu uroboros.

Muutama listan kohdista on selkeästi sarjan tarinaan viittaavia. Sikiö ja kohtu saattaa viitata suojelevaiseen äitiin, Olivia Godreyhin, ja hänen poikaansa, Roman Godreyhin. Myös päähenkilön, Letha Godfrey, raskaus selviää toisessa jaksossa. Yhteenkasvaneet kaksoiset saattaa tarkoittaa Romania, joka on hyvin suojelevainen sis-kostaan. Vierekkäin seisovat koira ja lapsi tarkoittaa selkeästi Peter Rumancekia, joka on ihmissusi. Poikkileikattu pää viittaa Godrey Instituutin tieteellisiin kokeisiin tai Romanin psyykkisiin voimiin.

Kuvio 22. Teksti Monstrorum Historiasta ja yksityiskohta sarvipäisen hirviön rinnasta.

Listan viidennen hirviön rinnassa on havaittavissa kirjaimet X, Y ja V (Kuvio 22). Kirjaimet esitellään latinaksi, joista kääntäjän avulla päättelin X:n tarkoittavan Kristuksen ristiä. Kirjain Y tarkoittaa Pythagoraan hyveyttä. Kirjain V tarkoittaa kuuta ja kuunsirppi on myös nähtävissä kirjaimen alla. Tekstissä puhutaan myös pyhistä miehistä ja ennustuksesta.

5.5 Penny Dreadful

Kuvio 23. Kuvakaappauksia Penny Dreadful -sarjan 1. tuotantokauden introsta.

Tämä sarja on koostettu kuuluisista tarinoista ja hahmoista 1800-luvulta. Hahmoin kuuluu esimerkiksi tohtori Frankenstein ja Dorian Gray. Lukuisat hahmot liittävät voimansa yhteen karkottaakseen pahoja voimia jotka uhkaavat heitä ja heidän rakastettujaan. Sarjan tarina on saavuttanut loppunsa kolmannessa tuotantokaudessa, eikä lisäjaksoja ole luvassa. Intro on kaikista 20:stä tarkastelemastani introsta pisin. Jokaisessa tuotantokaudessa on sama intro muutamia lisäyksiä lukuunottamatta. Ensimmäisen kauden neljännen jakson introon on lisätty uusi hahmo, joka tehtiin tutuksi edellisessä jaksossa. Lisäykset ovat siis hahmoja joita tehdään tutuksi sarjan myötä. Tämä on hyvä idea, sillä se päivittää introa hieman muutaman kerran kaudessa. Lisäykset pitävät intron ajanmukaisena katsojaa varten. Sarjan katseluhetkellä Netflix hyppää automaattisesti intron yli ilman skip intro -nappia, mikä on harmi, sillä Penny Dreadfulin intro on paras katsomistani introista.

Penny Dreadful -intro on hyvin monipuolinen. Siinä näytetään päänäyttelijät sekä yli-luonnollisia olentoja, joita hahmot tulevat kohtaamaan. Otoksiin kuuluu myös uskonnollisia symboleja, hyönteisiä, käärme (oletettavasti raamatun päällä), hyvin yleinen veri sekä kirurgiset työvälineet. Intro on väriltään kylmän sinertävä ja ainut toinen väri on verenpunainen eli luvussa 4.4. mainittu värikontrasti on otettu käyttöön myös Penny Dreadful -introssa.

Leikkaustyyli on dynaaminen. Kontrastisia otoksia on paljon, kuten uskonnollisten esineiden yhdistämistä torakoihin ja käärmeisiin, suutelevat ihmiset ja odottavan hämähäkin verkkoon lentävä hyönteinen. Käärmeillä ja hämähäkeillä on suuri rooli sarjan tarinan symboleina. Luvussa 4.3. viittasin uroborokseen, joka oli muun muassa uudelleensyntymisen symboli. Sama teema jatkuu käärmeen osalta tässäkin sarjassa, koska sarja sisältää paljon elämän ja kuoleman rajamailla liikkumista. Jopa yhden kuolematoman pääpahan titteli on käärmeprinssi. Hämähäkeillä on iso merkitys taas päähah-

molle Vanessa Ivesille. Intro siis sisältää todella paljon hahmoihin ja tarinaan liittyviä viittauksia, jotka eivät avaudu ensimmäisillä katselukerroilla.

Sarjan logo on tyylitelty sans serif -suuraakkosina ja tuotantoryhmän nimet on kirjoitettu serif-kirjasintyyppillä. Mielestäni typografia voisi olla persoonallisempi, mutta ehkä tylsä kirjasintyyppi antaa tilaa tyylikkäille otoksille hahmoista, olennoista ja esineistä.

5.6 Ohjeet laadukkaaseen introon

Opinnäytetyöhän keräämäni introt edustavat 2010 jälkeen julkaistujen kauhusarjojen trendejä. Laadukas intro voi tarkoittaa monelle ihmiselle eri asioita. Jokaisella ohjaajalla, kuvaajalla ja artistilla on eri näkemykset laadusta, joten esitän tässä omani.

Laadukkaan intron tulee olla yli 20 sekuntia pitkä. Tällä tavoin introon saa tarpeeksi oleellista materiaalia, jolla napataan katsojan huomio. Intron tulee sisältää monipuolista kuvastoa joka vastaa sarjan tarinaa. Inrossa näytetään otoksia sarjasta, esineistä, näyttelijöistä, hirviöistä tai sen tapahtumapaikoista. Mitään ei kuitenkaan tarvitse näyttää kokonaan, vaan vihjataan vain osa hahmoista tai hirviöstä. Kontrastiset otokset toimivat hyvin ja niillä on helppo ujuttaa sarjan sisäisiä yhteyksiä introon. Katsoja jää katsomaan introa useammin, jos hän ymmärtää joka katselukerralla intron sisällöstä enemmän. Intron katselukerrat varmistuvat vielä enemmän, jos kuvamateriaalia on käytetty sarjan koko kauden ajalta.

Typografian tulee olla hillittyä ja selkeää kaikkialla paitsi sarjan tunnuksessa, jossa voi leikkiä efekteillä enemmän. Tuotantoryhmän ja näyttelijöiden esittely on hyvä tehdä rauhallisesti nostoilla ja himmennyksillä. Kirjasimena on yleistä käyttää sans serifiä. Tunnuksessa voi käyttää luovempia ratkaisuja, mutta se kannattaa pitää tyyliään lähellä muuta typografiaa. Tunnusta voi animoida vapaammin erilaisilla tavoilla, kuten leikata sitä tai teksturoida.

Kerronnassa suosittelen käyttämään risti-, hyppy- ja dynaamisia leikkastyylejä. Nopean ja rauhallisen leikkaustyylin sekoitus pitää katsojan varpaillaan. Nopeat välähdykset sarjan kuvamateriaalista jättää katsojalle mielikuvia, jotka saavat vahvistusta hänen katsoessa sarjaa ja tarinan auetessa. Jos sarjassa on tapahtumapaikkoja, joita halutaan painottaa, suosittelen näyttämään niitä pitempään kuin muuta materiaalia.

Värimaailman määrittelee sarjan luonne. Käytä murrettuja ja maanläheisiä värejä sarjan visuaalisen tyylin ollessa tuhoutunut ja likainen. Jos sarjan tyyli on puhtaampi, väripaletin tulee olla kirkkaampi. Vastavärien käyttö on suositeltavaa, koska se luo kontrastia. Sinisiä ja punaisia sisältävä väripaletti on suosittu, mutta myös kliseinen. Varo luomasta identtistä väripalettia muun tunnetun sarjan kanssa, koska se vahingoittaa tunnistettavuutta.

Intron tulee sisältää melodinen, ei-diegeettinen ja empaattinen tunnusmusiikki. Musiikin tulee tukea kuvamateriaalia ja luoda jatkuvuutta. Diegeettisiä ääniä voi käyttää, kunhan ne eivät vie liikaa huomiota pois tunnusmusiikilta.

6 Suomikauhua - oman intron prosessi

Opinnäytetyön toiminnallisena osana teen oman intron käyttäen kokoamiani introjen ominaisuuksia ja tyylejä. Ajatukset oman intron luomisesta alkoivat muodostua katsoessani muita introja. Haluni tehdä liikegrafiikkaa on suuri, mutta yleisesti introissa ei käytetä paljon liikkuvaa grafiikkaa. Liikegrafiikalla tarkoitan digitaalista tuotettua kuvamateriaalin animointia (tähän lähde). Introjen kuvasto koostuu muusta videokameralla kuvatusta kuvamateriaalista ja niiden käsittelystä efekteillä. Liikegrafiikka astuu mukaan, kun laitetaan sarjan tekijöiden ja näyttelijöiden nimet sekä tunnus. Iso osa intros-tani tulisi siis olla itse kuvattua materiaalia. Osa kuvauksista tulisi sijaitsemaan myös ulkona.

Pyörittelin ajatuksia erilaisista aiheista introani varten ja nopeasti tulin siihen päätökseen, että en halunnut tehdä täyttä kopiota jo nähdyistä aiheista. Katsotut introt valmistettiin maailmanlaajuista esittämistä varten, mutta kuvamateriaalit liittyivät suurimmaksi osaksi sijaintiin, johon sarja sijoittui. Tästä sain idean kuvitteellisen suomalaisen kauhusarjan intron valmistamiseen. Kuvitteellisen kauhusarjan alalajityypit on psykologinen ja trilleri eli se on Sayersin määritelmän mukaan mikrokosmokseen kuuluva sarja. Mikrokosmos (ks. luku 3) tarkoitti kertomuksia sairauksista, hulluudesta, verestä ja julmuudesta.

6.1 Hyvän intron ominaisuudet koottuna

Luvuissa 4 ja 5 todettujen ominaisuuksien ja tehokeinojen avulla aloin työstää omaa introani. Valitsen joitakin usein toistuvia ominaisuuksia, jotta intro sopii katsomieni introjen perään. Haluan säilyttää tietyn verran tunnistettavuutta tutuilla elementeillä. Lopullisen pituuden tulee olla yli 30 sekuntia. Tyyli tulee olemaan synkkä ja ahdistava. Värimaailma on luonnonvärejä ja urbaanin maiseman värejä. Introssa täytyy olla tunnistettava värimaailma, joka ilmenee esimerkiksi tekstien värivalinnalla.

Kuvamateriaalina on käytetty kuvastoa kaupungista ja metsistä. Lähikuvia varten on kuvattu lääkkeitä, alkoholia, käsiä ja luita muun muassa.

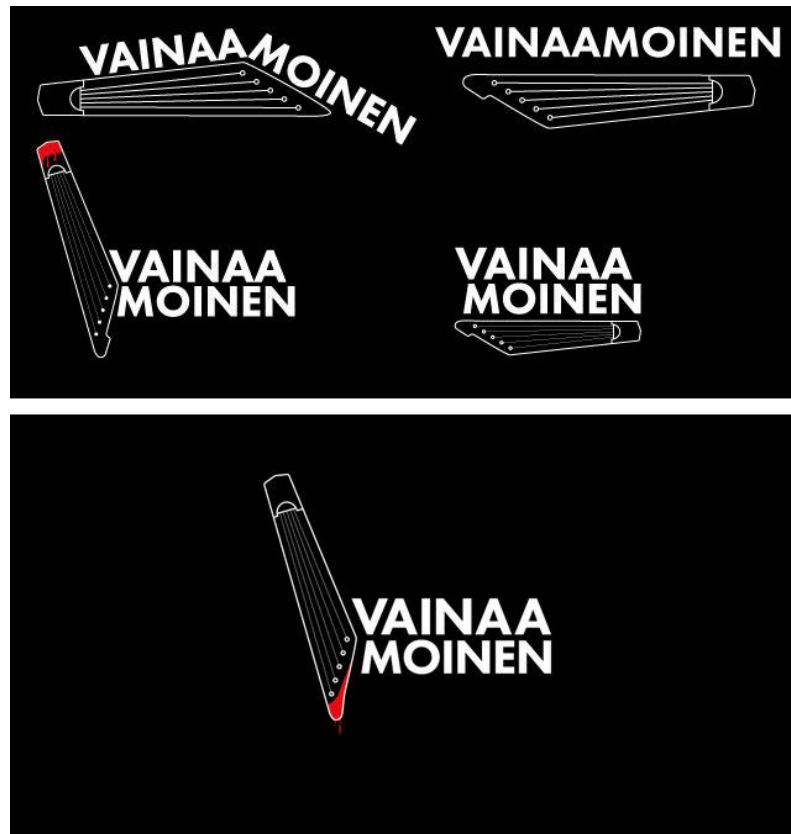
Kuvio 24. Intro ajan muuttuva värisävy.

Kuvamateriaalin päällä on erimuotoisia kevyitä vinjettejä, joihin on asetettu läpinäkyvyyden sattunaisuutta säätelevä koodi. Vinjetti siis värisee hieman. Värejä säätelee LUT eli *Look-Up Table*. LUT ottaa alkuperäisen kuvamateriaalin väriarvot muuttaen niiden sävyä, kylläisyyttä ja kirkkautta. (Mixing Light 2016.) LUT-tiedostoja on useita erilaisia ja niillä saa helposti muutettua kuvamateriaalin tunnelmaa (Kuvio 24).

Kuvio 25. Otos erilaisilla LUT-väriarvoilla

Typografialtaan intro sisältä selkeää sans serif -kirjasinta suuraakkosilla. Opinnäytetyön kirjoitushetkellä on käytössä ohut Futura PT -kirjasin. Välistystä, eli kirjainten välissä olevaa väliä, on lisätty, jotta tekstistä saadaan ilmavan tuntuinen. Tunnus on samaa tyyliä kuin muut teksti, vain paksumpana (Kuvio 24). Teksti animoidaan nostoilla ja himmennyksillä. Teksti sisältää myös pienen sumennuksen sen ilmestyessä ja poistuessa ruudulla.

Kuvio 26. Yläosassa on eri versioita tunnuksesta ja alin versio päätyi introon.

Sarjan nimi on leikkisä muunnelma Kalevalan sankarista Väinämöisestä. Jaoin sanan kahtia korostaakseni vainaa- ja moinen-sanoja. Sarjan tunnus tulee esiin kuvamateriaalin jälkeen kevyellä animoinnilla. Kantele tulee ensiksi näkyviin ja teksti sen jälkeen. Tekstin ohelle tein grafiikan verisestä kanteleesta.

6.2 Työprosessi ja lopputulos

Intro työstä alkoi suurpiirteisen tarinan keksimisestä. Halusin jotain pohjaa suomalaisista tarinoista ja päädyin Kalevalasta ammentavaan juoneen. Keksinkin sarjaan sarjamurhaajan, joka murhaa ihmisiä kanteleella. En luonut hahmolle mitään tarkempia motiiveja, mutta hänen elämänsä on ollut väkivallan ja huumeiden värittämä. Pian tämän jälkeen alkoikin sarjan nimen ideointi ja päädyin Vainaamoiseen. Työskentelyn aikana ajattelin, että nimi on liian humoristinen yhdistettynä kuvamateriaaliin, mutta en parempaa nimeä ei tullut ideoinnista huolimatta. Nimet, joita ideoin, kuulostivat kliseisiltä, enkä innostunut niistä.

Valitsin sarjaan viholliseksi sarjamurhaajan, koska se sopi suomalaiseen kauhun tyyliin. Pyörittelin paperilla ajatuksia hirviöistä ja taruolentoista, mutta en löytänyt mitään niin pelottavaa kuin ihminen. Realistinen ja arkinen vihollinen sopi sarjaan.

Kuvamateriaalin keräys alkoi maaliskuun alussa, jolloin oli vielä lunta maassa. Kuvausten välissä tein opinnäytetyötä välissä ja lumi alkoi sulamaan pois. Siirtyminen lumisesta kuvamateriaalista keväiseen auringonpaisteeseen ei sopinut yhteen, joten jouduin kuvaamaan tiettyjä otoksia uudestaan. Halusin säilyttää yhdenmukaisen sään ja päädyin käyttämään keväisempiä ja kuivempia otoksia.

Kuvamateriaalia kuvattiin Canonin järjestelmäkameroilla EOS 7D ja EOS 600D. Lisämateriaalia kuvasin GoPro HERO5 Blackilla, koska sillä pystyi samaan korkean kuvataajuden otoksia. Intro kootiin Adoben After Effects ja Audition ohjelmistoilla. After Effectsissä kokosin kaiken materiaalin ja loin liikkeit ja efektit. Auditionissa muokkasin tunnusmusiikkia sekä erikoistehosteita. Äänelle on laitettu hieman kaikua, jotta se kuulostaisi tulevan jostain kauempaa.

Tunnusmusiikkina on käytetty iltalorua *Nuku, nuku nurmilintu*. Loru on tarkoitettu kehtolauluksi lasten mennessä nukkumaan, mutta sitä laulettiin myös lasten hautajaisissa. Lapselle laulaminen ei ollut. Nykypäivänä laulettuna lorulla ei ole enää niin kovaa merkitystä kuolemaan. (Tani-Maddox 2011, 6.) Loru on hyvin empaattinen luomaan traagisuutta intron kuvamateriaalin ja tarinan vihollisen kanssa.

7 Yhteenveto

Intro on televisiosarjan kasvot ja vahva osa sen identiteettiä. Intro ei ole aina ensimmäinen asia minkä katsoja, mutta se on ensimmäinen asia mistä katsoja tunnistaa sarjan vastaisuudessa. Tunniste saattaa olla intron kuvamateriaali tai sen tunnusmusiikki, ja usein tunniste on näiden molempien yhdistelmä. Olen katsonut useita sarjoja ja voin todeta, että hyvä intro ei tarkoita hyvää sarjaa. Intro sisältää tiivistetysti sarjan tunnelman ja väläyksiä tyylikkäästä kohtauksista.

Lähdin selvittämään mikä tekee hyvän kauhusarjan intron ja mielestäni sain koottua ohjeet sellaisen tekoon. Laatimani ohje on tosin vain minun mielipiteeni. Erityylishet sarjat sisältävät johdonmukaisesti toistuvaa grafiikkaa, efektejä ja kerrontaa. Intron tekeminen on kuitenkin aina sarjan luojaan ja kuvaajan näkemyksistä riippuvaa. Tiettyihin ala-

lajityyppeihin sopii tietynlainen opinnäytetyössä todettu tyyli. Jos intro on visuaalisesti ristiriidassa sarjan kanssa, vähentää se sarjan tunnistettavuutta.

Kauhuelokuvien historian läpikäyminen toi selkeyttä kauhun määrittelyyn. Nykypäivän kauhun alalajit ovat lähtöisin nykyään klassisista teoksista, kuten Psycho ja Night of the Living Dead. Kauhuelokuvien yleistyessä myös kauhusarjat saivat jalansijaa televisiossa.

Opinnäytetyön havainnointi on mielestäni onnistunutta ja sillä saatiin lähivuosien trendejä introjen tyyliin. Tulokset koskevat televisiosarjoja, mutta ovat helposti hyödynnettävissä myös elokuvien introihin. Tuloksista on hyötyä elokuva-alan ammattilaisille ja opiskelijoille sekä graafikoille. Opinnäytetyön tietoja voidaan jatkotutkimuksissa laajentaa pidemmälle menneisyyteen, jolloin voisi tehdä ominaisuuksien vertailua per vuosikymmen. Näin saisi mielenkiintoista tietoa introjen tyylien kehityksestä. Myös useampien yksittäisten sarjojen tutkiminen tarkemmin, kuten luvussa 5, olisi kannattavaa. Yllätyin kuinka paljon merkityksiä voi löytää, kun materiaaliin paneutuu.

Uskon, että introihin tullaan jatkossa panostamaan yhtä paljon tai vielä enemmän. On valitettavaa, että osa suoratoistopalveluista ohittaa intron automaattisesti. Tämä saattaa vaikuttaa introjen kestoihin, mutta ei laatuun. Jos introjen kesto lyhenee, niin sen sisällön on oltava sitäkin houkuttelevampi.

Lähteet

Altman, Rick 1999. Elokuva ja genre. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

American Horror Story Wiki 2018, Murder House (story). Americanhorrorstory.wikia.com
<[http://americanhorrorstory.wikia.com/wiki/Murder_House_\(story\)](http://americanhorrorstory.wikia.com/wiki/Murder_House_(story))> (Luettu 8.2.2018)

Anast, Chris 2013. Hemlock Grove Opening. Katsottavissa osoitteessa
<<https://www.youtube.com/watch?v=OOCaTPOC3s4>> (katsottu 16.4.2018). 00:49.

Anderson, Joseph D. & Anderson, Barbara Fisher (toim.) 2007. Narration and spectatorship in moving images. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.

Bacon, Henry 2004. Audiovisuaalisen kerronnan teoria. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Bailey, Shawn 2014. Why Is The 'American Horror Story' Font So Creepy? Inquisitr
<<https://www.inquisitr.com/1246305/why-is-the-american-horror-story-font-so-creepy/>> (luettu 8.2.2018).

Boboltz, Sara 2015. The Truth About Those Chilling 'AHS' Opening Credits Isn't Scary At All. Huffingtonpost.com <https://www.huffingtonpost.com/entry/american-horror-opening-credits_us_5626ae88e4b08589ef4982dd> (Luettu 1.4.2018).

Bordwell, David & Thompson, Kristin 2013. Film Art: An Introduction. 10. painos. New York: McGraw-Hill.

Chion, Michel 1990. Audio-Vision: Sound On Screen. 1. painos. New York: Columbia University Press.

Deutsche Forschungsgemeinschaft 2013. dfg-viewer.de <<http://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:061:2-171232>> (luettu 16.4.2018).

Inhofer, Patrick 2016. What is a LUT (and how do you use a LUT for color correction). Mixinglight.com <<https://mixinglight.com/color-tutorial/understanding-luts/>> (luettu 12.4.2018).

Kinisjärvi, Raimo & Lukkarila, Matti (toim.) 1986. Kun hirviöt heräävät: kauhu ja taide. Oulu: Kirjapaino Osakeyhtiö Kaleva.

Lempiäinen, Pentti (toim.) 1993. Suuri symboli kirja. 7. painos. Helsinki: Werner Söderström Osakeyhtiö.

Mikkonen, Joni 2015. Intron vaikutus televisio-ohjelman katsojan odotuksiin. Opinnäytetyö. Joensuu: Karelia Ammattikorkeakoulu, viestinnän koulutusohjelma. Luettavissa osoitteessa <<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2015060412422>> (luettu 6.2.2018).

Netflix 2018. How does the Skip Intro feature work on TV shows? Netflix
<<https://help.netflix.com/en/node/63402>> (luettu 1.4.2018).

Pirilä, Kari & Kivi, Erkki 2005. Otos: Elävä kuva – Elävä ääni. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Pirilä, Kari & Kivi, Erkki 2008. Leikkaus: Elävä kuva – Elävä ääni. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Pirilä, Kari & Kivi, Erkki 2010. Teos: Elävä kuva – Elävä ääni. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Radev, Vlady 2015. Speed Ramping – How and When to Use it? 4kshooters.net <<http://www.4kshooters.net/2015/10/15/speed-ramping-how-and-when-to-use-it/>> (Luettu 10.4.2018).

Stephenson, Justin n.d. Hemlock Grove – Main Title Design. justinstephenson.com <<http://justinstephenson.com/Hemlock-Grove-Main-Title-Design>> (luettu 16.4.2018).

Tani-Maddox, Satu 2011. Nurmen alle nukkumaan. Opinnäytetyö. Imatra: Saimaan ammattikorkeakoulu, media- ja videotaide. Luettavissa osoitteessa <<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201105249439>> (luettu 20.4.2018).

TV Tropes 2018. Orange/Blue Contrast. tvtropes.org <<http://tvtropes.org/pmwiki/pmwiki.php/Main/OrangeBlueContrast>> (luettu 10.2.2018).

Wikipedia 2017. Aarnikotka. <<https://fi.wikipedia.org/wiki/Aarnikotka>> (luettu 16.4.2018).

Wikipedia 2017. Pilottijakso. <<https://fi.wikipedia.org/wiki/Pilottijakso>> (luettu 13.2.2018).

Wikipedia 2018. List of horror television programs. Wikipedia <https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_horror_television_programs> (luettu 11.03.2018).

Wikipedia 2018. Binge-watching. Wikipedia <<https://en.wikipedia.org/wiki/Binge-watching>> (luettu 2.04.2018).

Wikipedia 2018. Dark (TV series). <[https://en.wikipedia.org/wiki/Dark_\(TV_series\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Dark_(TV_series))> (luettu 15.4.2018).

Wired 2016. How the Stranger Things titles came out so perfectly retro. Wired.com <<https://www.wired.com/2016/08/stranger-things-titles-came-perfectly-retro/>> (luettu 2.4.2018).

Aineistossa olevat tv-sarjat

American Horror Story. 2011–. Luoja Ryan Murphy, Brad Falchuk. Yhdysvallat: 20th Century Fox Television, Ryan Murphy Productions, Brad Falchuk Teley-Vision. 37–73 min.

Channel Zero: Butcher's Block. 2016–. Nick Antosca. Yhdysvallat: Eat the Cat, UTMK Limited (seasons 1–2), Universal Cable Productions. 41–44 min.

Crazyhead. 2016. Howard Overman. Iso-Britannia/Irlanti/Yhdysvallat: Urban Myth Films. 60 min.

Dark. 2017–. Baran bo Odar, Jantje Friese. Saksa: Wiedemann & Berg Television. 45–57 min.

Dead of Summer. 2016. Adam Horowitz, Edward Kitsis, Ian Goldberg. Yhdysvallat: Kitsis/Horowitz, ABC Signature. 42 min.

The Exorcist. 2016–2017. Jeremy Slater. Yhdysvallat: Morgan Creek Productions, New Neighborhood Productions, 20th Century Fox Television. 45 min.

Fear the Walking Dead. 2015–. Robert Kirkman, Dave Erickson. Yhdysvallat: Square Head Pictures, Circle of Confusion, Skybound Entertainment, Valhalla Entertainment, AMC Studios. 43–65 min.

Hannibal. 2013–2015. Bryan Fuller. Yhdysvallat: Dino de Laurentiis Company, Living Dead Guy Productions, AXN Original Productions, Gaumont International Television. 43 min.

Hemlock Grove. 2013–2015. Brian McGreevy. Yhdysvallat: Gaumont International Television, ShineBox SMC, United Bongo Drum, Inc. 45–58 min.

The Mist. 2017. Christian Torpe. Yhdysvallat: Dimension Television. 47 min.

Outcast. 2016–. Robert Kirkman. Yhdysvallat: Circle of Confusion, Skybound Entertainment, Fox International Studios. 44–55 min.

Penny Dreadful. 2014–2016. John Logan. Iso-Britannia/Yhdysvallat: Desert Wolf Productions, Neal Street Productions. 47 min.

Santa Clarita Diet. 2017–. Victor Fresco. Yhdysvallat: Kapital Entertainment, KatCo, Flower Films, Garfield Grove, Olybomb Entertainment. 26–34 min.

Scream Queens. 2015–2016. Ryan Murphy, Brad Falchuk, Ian Brennan. Yhdysvallat: Prospect Films, Brad Falchuk Teley-vision, Ryan Murphy Productions, 20th Century Fox Television. 42–44 min.

Slasher. 2016–2017. Aaron Martin. Canada:Shaftesbury Films, Super Channel, TVA Group. 46–53 min.

Stranger Things. 2016–. Duffer Brothers. Yhdysvallat: 21 Laps Entertainment, Monkey Massacre. 42–62 min.

Supernatural. 2005–. Eric Kripke. Yhdysvallat: Kripke Enterprises, Wonderland Sound and Vision (2005–13), Warner Bros. Television. 38–45 min.

Van Helsing. 2016–. Neil LaBute. Yhdysvallat/Kanada: Echo Lake Entertainment, Dynamic Television, Nomadic Pictures. 43 min.

The Walking Dead. 2010–. Frank Darabont. Yhdysvallat: Idiot Box Productions, Circle of Confusion, Skybound Entertainment, Valhalla Entertainment, AMC Studios. 42–67 min.

Z Nation. 2014–2018. Karl Schaefer, Craig Engler. Yhdysvallat: The Asylum, Go2 Digital Media, North By Northwest. 41–43 min.

Liite 1 - Sarjojen ominaisuudet

Sarjot	9	8	6	5	5	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1	1	1
American Horror Story	X																										
Channel Zero: Butcher's Block																											
Crazyhead																											
Dark	X				X																						
Dead of Summer	X																										
Fear the Walking Dead																											
Hannibal	X																										
Helix		X																									
Hemlock Grove																											
Outcast			X																								
Penny Dreadful	X																										
Santa Clarita Diet	X																										
Scream Queens	X																										
Sleuth		X																									
Stranger Things																											
Supernatural																											
The Exorcist		X																									
The Mist		X																									
The Walking Dead		X			X																						
Z Nation	X	X																									
Sarjot yhteensä:	9	8	6	5	5	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1	1	1

- Verta
- Kulunut/ korruptio
- Kemikaaleja/ nesteitä
- Eläimiä
- Kaupunki
- Sirpaleita
- Metsä
- Lähikuvia käsistä yms.
- Savua/sumua
- Okkultti/uskonto
- Tie
- LK esineistä yms.
- Ruumis
- Luurankoja
- Lähikuva silmästä
- Digitaalisia häiriöitä
- Kirurgiset välineet
- Vanha valokuva/ lehti
- Aseita
- Peilattua kuvastoa
- Tuli
- Palanut filmi
- Uhkaava ihmishirviö
- Tunnistettavat hahmot
- Kellari
- Laboratorio
- Sade/ ukkonen
- Epämuodos-tumia
- Hyönteisiä
- Uhkaava peto

Liite 2 - Sarjataulukko

Sarja	Intron pituus (sek)	Lyhyt tunnukseella	Lyhyt, tunnus ja kuvamateriaalia	Pitkä tunnukseella ja kuvamateriaalia	Kirjasinlaji	Sarjan luojat	Kausia
American Horror Story	1min 2sek			x	sans serif	Ryan Murphy, Brad Falchuk	7
Channel Zero: Butcher's Block	12sek	x			serif	Nick Antosca	3
Crazyhead	23sek			x	sans serif	Howard Overman	1
Dark	1min 23sek			x	sans serif	Baran bo Odar, Jantje Friese	1
Dead of Summer	22sek			x	serif	Adam Horowitz, Edward Kitsis, Ian Goldberg	1
Fear the Walking Dead	18sek	x			sans serif	Robert Kirkman, Dave Erickson	4
Hannibal	19sek		x		serif	Bryan Fuller	3
Van Helsing	10sek	x			sans serif	Neil LaBute	2
Hemlock Grove	48sek			x	sans serif	Brian McGreevy	3
Outcast	1min 27sek			x	sans serif	Robert Kirkman	2
Penny Dreadful	1min 36sek			x	sans serif	John Logan	3
Santa Clarita Diet	9sek		x		serif	Victor Fresco	2
Scream Queens	4sek	x			sans serif	Ryan Murphy, Brad Falchuk, Ian Brennan	2
Slasher	8sek	x			sans serif	Aaron Martin	2
Stranger Things	1min 20sek			x	serif	Duffer Brothers	2
Supernatural	6sek	x			serif	Eric Kripke	13
The Exorcist	30sek			x	serif	Jeremy Slater	2
The Mist	10sek		x		sans serif	Christian Torpe	1
The Walking Dead	34sek			x	sans serif	Frank Darabont	8
Z Nation	14sek		x		sans serif	Karl Schaefer, Craig Engler	4

	Jaksoja/kausi	Aktiiviset vuodet	Palvelu	Genre	Sayersin järjestelmä (s 6)	Antologia
American Horror Story	12	2011–	Netflix	Kauhu	Makrokosmos	x
Channel Zero: Butcher's Block	6	2016–	Syfy	Draama, kauhu, mysteeri	Makrokosmos	x
Crazyhead	6	2016	Netflix	Komedia, kauhu	Makrokosmos	
Dark	10	2017–	Netflix	Sci-fi, trilleri, kauhu	Mikrokosmos	
Dead of Summer	10	2016	Viaplay	Yliluonnollinen, kauhu	Makrokosmos	
Fear the Walking Dead	6–16	2015–	HBO	Post-apokalyptinen, kauhu, draama	Makrokosmos	
Hannibal	13	2013–2015	Netflix	Draama, kauhu, jännitys	Mikrokosmos	
Van Helsing	13	2016–	Netflix	Fantasia, kauhu, draama	Makrokosmos	
Hemlock Grove	10–13	2013–2015	Netflix	Kauhu, draama	Makrokosmos	
Outcast	10	2016–	Viaplay	Kauhu, draama	Makrokosmos	
Penny Dreadful	8–10	2014–2016	Netflix	Kauhu, draama	Makrokosmos	
Santa Clarita Diet	10	2017–	Netflix	Kauhu, komedia	Makrokosmos	
Scream Queens	10–13	2015–2016	Viaplay	Kauhu, komedia	Mikrokosmos	
Slasher	8	2016–2017	Netflix	Kauhu, slasher	Mikrokosmos	x
Stranger Things	8–9	2016–	Netflix	Sci-fi, kauhu	Makrokosmos	
Supernatural	22–23	2005–	Netflix	Fantasia, kauhu	Makrokosmos	
The Exorcist	10	2016–2017	Fox	Kauhu, draama	Makrokosmos	x
The Mist	10	2017	Netflix	Sci-fi, kauhu, trilleri	Makrokosmos	
The Walking Dead	6–16	2010–	HBO	Draama, kauhu, trilleri	Makrokosmos	
Z Nation	13–15	2014–2018	Netflix	Toiminta, kauhu, komedia, p-apokalyp.	Makrokosmos	